

JÜRJOVŠKO glasilo

GLASILO OBČINE SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI / APRIL 2017

CVETIJO JÜRJOVICE

Pomlod je zopet prišla
jürjovice po vseh prelepo že cvetijo,
jürjovski lidje se sunca veselijo,
mrzlota zime je odišla.

Cvetovi jürjovic žarijo za jürjovške lidi,
prleško srce vsakšo pomlod na novo oživi.
Gekoli greš, je vse ozelenelo,
dišečo, belo, rožnato - vzbrstelo.

Monika Čuš

Iz vsebine:

- Priključevanje na javni vodovod
- Dobitniki občinskih priznanj za leto 2017
- 250 let od ustanovitve šole pri Svetem Juriju ob Ščavnici
- Dr. Anton Korošec in 100 let majniške deklaracije
- Utrinki iz vrta in šole
- Iz društvenega življenja
- Športne novice

100 let Majniške deklaracije

Majniška deklaracija je bil prvi skupni politični program za samoodločbo, ki so ga sestavili jugoslovanski poslanci povezani v Jugoslovanskem klubu v letu 1917. Majniška deklaracija je imela široko podporo, saj so tekom deklaracijskega gibanja v podporo izjavi zbrali približno 200.000 podpisov na slovenskem. Predsednik kluba **dr. Anton Korošec** je izjavo, v kateri so zahtevali združitev Južnih Slovanov v monarhiji v avtonomno enoto, prebral v dunajskem državnem zboru 30. maja 1917.

Na fotografiji: E. Kocbek, dr. A. Korošec... Biserjane, 1936

Spoštovane občanke in občani

Toplo pomladno sonce in ozelenela polja ter gozdovi nas spominjajo, da je v naš prelepi kraj spet prišel zeleni Jurij in z njim 23. občinski praznik.

Z obiskom kakšnih 40 društvenih občnih zborov sem dobro spoznal njihov utrip in aktivnosti, kar mi je v veliko pomoč pri zasnovi in načrtovanju dela v občini.

Ko se v mislih vračam nazaj v preteklo leto, ugotavljam, da smo realizirali večino nalog, ki smo si jih zadali.

Veliko truda smo vlagali v postopkovni del oskrbe z vodo. Največji korak je bila sklenitev medobčinskega Sporazuma o upravljanju oskrbe s pitno vodo, ki ga je podpisalo vseh osem občin vodovodnega sistema – C, t. i. pomurskega vodovoda. V njem so opredeljena skupna temeljna določila upravljanja oskrbe s pitno vodo, za nas pa je posebej pomembno določilo o enotni ceni za omrežnino in vodarino na celotnem sistemu. Za občane je najpomembnejša zanesljiva in dolgoročna oskrba z zdravo pitno vodo, kar odtehta vse napore, ki so bili vloženi v ta projekt.

Lani smo zgradili in modernizirali načrtovane ceste, in sicer; Kraljevci – Kočki Vrh, Dragotinci – Okoslavci, Sovjak (mali Sovjak) in Biserjane (gasilski dom). Cesti »Dragotinci« in »Sovjak« smo realizirali še prej, saj je bila modernizacija obeh prvotno predvidena v proračunskem letu 2017.

Trenutno smo v fazi razpisa za modernizacijo cest v letošnjem letu, in sicer: Slaptinci (vas), Jamna (Šijanec) in Sovjak (Hrenovica).

Foto: Branko Košič

Za leti 2016 in 2017 smo v proračunu dodatno zagotovili namenska sredstva za nakup gasilske opreme v vrednosti 10.000 EUR za vsako leto. Sofinancirali smo nakup gasilskega avta za PGD Bolehnečiči, in to kar leto prej, kot je bilo sprva načrtovano. V naslednjih letih nas na tem področju čaka še en velik investicijski zalogaj, in sicer nakup avtocisterne za PGD Stara Gora.

Na področju kulture je bil v letu 2016 izveden javni razpis za investicije v kulturo v vrednosti 20.000 EUR, ta sredstva pa so bila izjemno stimulatívno in gospodarno porabljena.

V to leto smo zakorakali z novim dosežkom, saj smo bili uspešni na razpisu v okviru LAS Prlekija s projektom Turistično promocijski center Stara Gora, kateri obsega revitalizacijo vinske kleti pod šolo na Stari Gori.

Razvoju turizma dajemo v občini velik poudarek, saj smo se prijavi na čezmejni razpis za izgradnjo počivališč ob Blaguškem jezeru in na Stari Gori, katera bi

JÜRJOVŠKO GLASILO

Izdajatelj: Občina Sveti Jurij ob Ščavnici

Odgovorna urednica: Klavdija Bec

E-pošta: uredniskiodbor@sveti-jurij.si

Uredništvo: Marija Kocuvan, Breda Žunič, Andrej Omulec, Maša Hojs, Patricia Fras

Lektoriranje: Breda Žunič, Klavdija Bec

Računalniško oblikovanje: Marko Čuš

Naslov uredništva: Občina Sveti Jurij ob Ščavnici, Ulica Bratka Krefta 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici
Jürjovško glasilo prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva Občine Sveti Jurij ob Ščavnici. Glasilo je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za Kulturo RS, pod zaporedno številko 641.

Tisk: Ikaruss, Robert Vajs s. p.

Naklada: 950 izvodov

Leto izdaje: 2017

Fotografija na naslovnici: Pomlad 2017 (foto: Klavdija Bec)

bila namenjena avtodomom.

Na Fundacijo za šport smo oddali prijavo na razpis za izgradnjo travnatega nogometnega igrišča, ki zajema ureditev travnate površine z namakanjem in izgradnjo razsvetljave nogometnega igrišča.

Pripravljajo se projekti za revitalizacijo območja »posojilnice«. V prvi fazi bomo skupaj z Javnim podjetjem CEROP d.o.o. v starih garažah uredili t. i. Center ponovne uporabe, ki bo v okviru CEROP-a organiziran kot neke vrste socialno podjetje, katerega namen je obnova že uporabljenih predmetov, ki v bistvu zasledujejo okoljske, ekonomske in socialne cilje ter v končni fazi tudi pridobitev kakšnega novega delovnega mesta za težje zaposljive občane. Za ta projekt bo CEROP zagotovil sofinanciranje sredstev v višini 50.000 EUR.

V okviru obrtne cone Grabonoš je v izdelavi Dokument investicijske identifikacije projekta (DIIP), ki bo osnova za izdelavo Občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) za to območje. Zaradi potreb občanov in nadaljnjega razvoja občine pa so se že začeli postopki za spremembo Občinskega prostorskega načrta (OPN). Predvsem naslednje leto nas čakajo velike investicije. Tako že tečejo postopki cenitve zemljišč, ki bodo potrebna za izgradnjo regionalne ceste s pripadajočo infrastrukturo od avtobusne postaje Sv. Jurij ob Ščavnici do lovskega doma na Blagušu. Išče mo tudi zunanje proračunske finančne vire za dograditev otroškega vrta Sonček.

Največji investicijski zalogaj naslednjega leta bo izgradnja čistilne naprave, ob kateri bo tudi zbirni center za odpadke ter izgradnja manjkajoče kanalizacije v aglomeraciji Sveti Jurij ob Ščavnici. Rešitev za izgradnjo odprtega širokopasovnega optičnega omrežja smo našli v obliki evropskega investicijskega sklada RUNE, ki se je obvezal zgraditi manjkajoče optično omrežje v celotni občini do konca leta 2019.

Kot soustanovitelji JZ Pomurske lekarne smo bili uspešni tudi pri prizadevanjih za razdelitev dobička in

poplačila neplačanih najemnin prostorov naše lekarne v skupnem znesku okrog 100.000 EUR, ta finančni sredstva pa bodo prav tako namenjena realizaciji projekta, ki nas čakajo v prihodnje. Še vedno bijemo sodno bitko z DARS-om glede viškov rodovitne prsti ob izgradnji avtoceste, kateri bi morali pripadati občini, in bi ob ugodnem razpletu predstavljali pomemben finančni vir za naše prihodnje projekte.

V letošnjem letu nas čakata še dva pomembna dogodka in sicer; obeležitev 100-letnice Majniške deklaracije, ki jo je v dunajskem parlamentu prebral in zastopal naš rojak dr. Anton Korošec in je usodno vplivala na podobo današnje Slovenije. Obeležitev bo vseslovenska in se je bodo udeležili najvišji državni voditelji in predstavniki, med njimi bosta tudi predsednik države Borut Pahor ter kardinal Franc Rode, ki bo daroval spominsko mašo.

Obeležujemo tudi 250-letnico javnega šolstva pri nas, kar je velik dogodek tako za našo osnovno šolo kakor tudi za občino.

Celotnemu občinskemu svetu se moram zahvaliti za izjemno podporo, da lahko skupaj z občinsko upravo uspešno načrtujemo, nadziramo in izvajamo projekte ter smo pri svojem delu samozavestni.

Pred nami je praznični čas – 23. občinski praznik, kjer bo obilo možnosti za druženje, sprostitve in zabavo, da si bomo lahko nabrali novih moči za nadaljnje delo. Ob teh dogodkih smo posebej veseli obiska tistih naših nekdanjih občanov in faranov, ki živijo v drugih krajih Slovenije ali v tujini ter se ob tej priložnosti radi vračajo v svoj domači kraj, kjer imajo korenine.

Spoštovane občanke in občani, iskreno vam čestitam ob prazniku naše občine ter vas vabim na prireditve, ki se bodo v prihodnjih dneh zvrstile.

Miroslav Petrovič, župan

Širitev dejavnosti Zavoda Vitica, Gornja Radgona, so.p. v občino Sv. Jurij ob Ščavnici

S 1. 1. 2017 je Zavod za pomoč družini na domu Vitica, Gornja Radgona, so.p. postal del Večgeneracijskega centra Pomurja (VGC), ki izvaja dostopne, raznolike in kakovostne programe, ki so preventivno zastavljeni, krepijo medgeneracijsko povezovanje in

preprečujejo socialno izključenost posameznikov in družin.

Zavod Vitica izvaja v občini Sv. Jurij ob Ščavnici (v prostorih KUS-a) vsak drugi teden v mesecu informiranje, svetovanje in zagovorništvo. Tako zainteresi-

rane uporabni-ke informira o svojih raznolikih aktivnostih in programih, ki jih izvaja kot svojo primarno dejavnost (VGC Pomurja, Dnevni center I Z A – za

osebe s težavami v duševnem zdravju, storitev varovanja na daljavo, program aktivna priprava na starost in upokojitev, projekt preprečevanje nasilja nad starejšimi, storitev pomoč družini na domu in socialni servis ...) ter o drugih programih in pravicah, ki so ljudem na voljo.

V KUS-u in ob vходу v trgovino Mercator vsak mesec izobesimo plakate z načrtom aktivnosti VGC-ja za tekoči mesec. Aktivnosti, ki jih izvajamo, se nanašajo na različna področja, od učenja tehnike šivanja (t. i. patchwork), do različnih predavanj in delavnic za osebnostno rast, delavnic za otroke in mlade, delavnice za krepitev starševskih kompetenc, delavnice

in aktivnosti za boj zdrav življenjski slog, potopisna predavanja, organiziramo rekreacijo, izlete in druge kreativne aktivnosti.

Zato prijazno vabimo vse vaše občane, da se nam pridružijo na kateri izmed aktivnosti VGC-ja, ki jih izvajamo v našem zavodu Vitica v Gornji Radgoni. Sedež zavoda Vitica je na Partizanski cesti 15 v Gornji Radgoni (pritličje NLB banke). V prihodnje bo zavod Vitica razširil svojo dejavnost Večgeneracijskega centra tudi v Sv. Jurij ob Ščavnici zato vas že ob tej priložnosti vabimo, da spremljate naše aktivnosti in se nam tudi pridružite.

V okviru našega delovanja se želimo povezovati in sodelovati z vsemi društvi, institucijami, nevladnimi organizacijami, posamezniki, občino in predstavniki gospodarstva, saj verjamemo, da lahko le s skupnim delovanjem soustvarimo učinkovito podporno okolje za čim večjo socialno vključenost in aktivnost prebivalcev vaše občine.

Občini Sveti Jurij ob Ščavnici iskreno čestitamo ob občinskem prazniku in ji želimo vse dobro tudi v prihodnje!

Zavod Vitica

Priključevanje na javni vodovod

Oskrba s pitno vodo je bila na območju občine Sveti Jurij ob Ščavnici v preteklosti pereč problem, saj je razpolagala z več kot dvajsetimi sistemi s pitno vodo, – t. i. vaškimi vodovodi, ki so bili v lasti občanov, kvaliteta vode le-teh pa je bila pretežno neustrezna.

Tako se je gradnja javnega vodovodnega omrežja in objektov v preteklih letih naglo širila. Največja širitev – Sistem C – je pravkar v zaključni fazi. V sklopu le-tega smo na območju občine zgradili 30 km primarnih in sekundarnih cevovodov, 6 km transportnih vodov in tri prečrpališča ter s tem na območju celotne občine povečali zanesljivost in stabilnost oskrbe s pitno vodo.

Med samo gradnjo so bile na območju celotnega sistema C manjše težave v zvezi s prevzemi zgrajenih sistemov, kar je sedaj odpravljeno, in tako že obstajajo pogoji za priključevanje uporabnikov.

Verjamemo, da bomo na območju novozgrajenih javnih vodovodov izvedli vse priključitve do konca letošnjega leta. V skladu z zastavljenim ciljem do 31. 5. 2017 nameravamo priključiti uporabnike na območju prevzetih vodovodov v Rožičkem Vrhu (Smolko) in Stanetincih, do konca meseca julija pa tudi območje

Kraljevec in Grabonoša.

Vsi uporabniki, katerih objekti ležijo neposredno ob novem javnem vodovodu, si tako morajo priključke urediti na novo – kot končno rešitev (zunanji vodomerni jašek, elektronska merilna naprava z daljinskim odčitavanjem). Ostali uporabniki, ki trenutno še nimajo možnosti neposredne priključitve na nov vodovod, pa si bodo v prehodnem obdobju morali zagotoviti zgolj ustrezne vodomere. V skladu z veljavnim odlokom prehodno obdobje traja pet let.

V letošnjem letu se poleg aktivnega priključevanja predvideva tudi gradnja odcepa javnega vodovoda v Rožičkem Vrhu (odcep Vamberger); hkrati bo z rekonstrukcijo ceste Jamna – Šijanec izvedena tudi rekonstrukcija vodovoda.

Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici je v lanskem letu sprejel Sklep o oprostitvi plačila komunalnega prispevka, na podlagi katerega bo uporabnikom

Zdrava voda v vsak dom.
Oskrba s pitno vodo Pomurja – Sistem C

www.pomurskivodovod-c.si

Občina Ljutomer

Občina Apače

Občina Gornja Radgona

Občina Križevci

Občina Veržej

Občina Radenci

Občina Razkrižje

Občina Sveti Jurij ob Ščavnici

obstojećih objektov, ki jim je oz. bo omogočena priključitev na javni vodovod, oproščeno plačilo komunalnega prispevka. Območja za oprostitve komunalnega prispevka določi občinski svet.

V naslednjih mesecih boste tako lastniki objektov na posameznih območjih, kjer je omogočena priključitev na javni vodovod, in svojih objektov še nimate priključenih, s strani Občine Sveti Jurij ob Ščavnici prejeli pozive za priključitev. Plačila komunalnega prispevka boste opravičeni, v kolikor boste v roku 6 mesecev po prejemu poziva podali vlogo za priključitev in vaš objekt priključili na javni vodovod.

V kolikor v navedenem roku po prejemu poziva pri-

ključka na javni vodovod ne boste izvedli, izgubite pravico do oprostitve plačila komunalnega prispevka. Sklep o oprostitvi plačila komunalnega prispevka je Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici sprejel z namenom stimulacije lastnikov objektov in s ciljem, da se v najkrajšem času izvedejo vse priključitve tistih uporabnikov, ki to sami želijo.

Verjamemo, da boste uporabniki izkoristili možnost, ki vam bo s pozivom ponujena, in si v najkrajšem času zagotovili priključitev objekta na javni vodovod.

Peter Brumen, občinska uprava

Razvoj odprtih širokopasovnih omrežij elektronskih komunikacij naslednje generacije v občini Sveti Jurij ob Ščavnici

Vlada Republike Slovenije je v letu 2016 sprejela dokumenta DIGITALNA SLOVENIJA 2020 – Strategija razvoja informacijske družbe do leta 2020 in Načrt razvoja širokopasovnih omrežij naslednje generacije do leta 2020, v katerih se je zavezala, da bo do leta 2020 na celotnem območje države gospodinjstvom omogočila dostop do širokopasovnega omrežja. Do tega roka bi naj 96 % priključkov imelo zagotovljen širokopasovni internet hitrosti najmanj 100Mb/s,

ostali pa najmanj 30 Mb/s.

Ministrstvo za javno upravo je tako v letu 2016 testiralo tržni interes za gradnjo širokopasovnih omrežij elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji v naslednjih treh letih v geografskem segmentu redke poseljenosti za ciljno hitrost 100Mb/s skladno z Načrtom NGN 2020. Operaterji, ki so izrazili tržni interes, z ministrstvom podpišejo dogovor, v katerem se za-

vežejo, da bodo območja za katera so izrazili interes, ustrezno opremili v zahtevanem roku 3 let od podpisa dogovora.

Na območjih kjer ni bilo izraženega tržnega interesa je ministrstvo določilo bele lise, kjer bodo odprta širokopasovna omrežja grajena z javnimi sredstvi. Na območju občine Sveti Jurij ob Ščavnici je kot bela lisa evidentiranih 87 gospodinjstev. Objava javnih razpisov za izgradnjo OŠO na območjih belih lis je predvidena še v letu 2017. Po informacijah, ki smo jih dobili, naj bi bili upravičenci do sredstev na javnih razpisih zasebni operaterji in ne občine, kot je bila praksa v preteklosti.

Omeniti velja še, da je bil na našem območju tržni in-

teres v največjem obsegu izražen s strani čezmejnega projekta RUNE, ki bo odprta širokopasovna omrežja gradil s sredstvi Evropskega sklada za strateške naložbe. Prek projekta RUNE naj bi se na območju celotne Slovenije pokrilo do 215.000 gospodinjstev, od tega na območju naše občine 620 (533 priključkov).

Z namenom usklajenega razvoja odprtih širokopasovnih omrežij na celotnem območju občine smo v letu 2016 izdelali Načrt razvoja odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij naslednje generacije v občini Sveti Jurij ob Ščavnici, ki bo podlaga za nadaljnje načrtovanje.

Marko Čuš, občinska uprava

Projekt Turistično promocijski center Stara Gora

Občina Sveti Jurij ob Ščavnici je na Stari Gori lastnik objekta bivše osnovne šole, v katerem je trenutno urejeno eno stanovanje, prostori turističnega, čebelarskega in likovnega kulturnega društva, večji del izkoriščenih površin pa je namenjen razstavi etnološke zbirke kmečkega in obrtniškega orodja, s katero upravlja turistično društvo. Objekt je torej v funkcionalnem delu skoraj v celoti služi turističnim in drugim javnim vsebinam (društvene dejavnosti). Dobršen del stavbe je še neizkoriščene, in sicer vso podstrešje in celotna kletna etaža.

Staro Goro kot izletniško točko po podatkih Turističnega društva Sv. Jurij ob Ščavnici letno obiše okrog 1.200 obiskovalcev, kateri si ogledajo zanimivosti kraja. Pomanjkljivost pa predstavlja slaba vključenost lokalnih ponudnikov v turistično ponudbo, kar pomeni, da obiskovalcem nudimo slab servis, saj jim le razkažemo znamenitosti, jih pa v času obiska ne oskrbimo in jim ne ponudimo nakupa lokalnih produktov na primernem

vizualizacija

trgovina lokalnih izdelkov

nivoju.

Na podlagi navedenih razlogov je Občina Sveti Jurij ob Ščavnici pristopila k reševanju tega problema s projektom ureditve Turistično promocijskega centra Stara Gora, in sicer z ureditvijo dela kletnih prostorov bivše šole, ki obsega ureditev trgovine z lokalnimi proizvodi in ureditev večnamenskega prostora za izvedbo degustacij, promocij, predstavitev, prireditev ter drugih dogodkov, hkrati pa predvideva umestitev lokalnih proizvajalcev – ponudnikov v turistično promocijski center ter izvedbo promocijskih aktivnosti.

Za projekt »Izvedba investicijskih del – obnova prostorov za Turistično promocijski center Stara Gora«, je bil izdelan projekt idejne zasnove, na katerega je bilo pridobljeno kulturno varstveno soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine Maribor, saj je objekt zaščiten kot kulturni spomenik lokalnega pomena. Za projekt je bila izdelana tudi investicijska dokumentacija – Dokument identifikacije investicijskega projekta – DIIP, investicija pa je vključena tudi v NRP občine – proračun za leto 2017.

V okviru projekta se bo obnovil del kletnih prostorov površine 141,18 m². Izvedba bo obsegala gradbena in obrtniška dela, izvedbo elektro- in strojnih inštalacij, namestitve osnovne opreme ter opreme za prodajo lokalnih proizvodov in opreme za izvedbo degustacij. Predvideva se tudi izdelava promocijskega gradiva – zloženke s karto ponudnikov in vključitev ponudbe v obstoječe informacijske kanale.

Da bi projekt po izvedbi tudi ustrezno zaživel smo k sodelovanju po-

vizualizacija

glavni večnamenski prostor

vabili domače turistično društvo in ponudnike lokalnih pridelkov in izdelkov. Povabilu so se poleg omenjenih odzvali še Čebelarstvo društvo Sveti Jurij ob Ščavnici, SG Senekovič proizvodnja, trgovina in storitve d.o.o., Boštjan Roškar – nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji, Ema Lančič – nosilka dopolnilne dejavnosti na kmetiji, Marjan Kosi – nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji, Kmetija Černel Simon in Vinogradništvo in vinarstvo Kolmanič Slavko.

Tako je občina z osmimi partnerji podpisala partnersko pogodbo in v decembru 2016 projekt prijavila na 1. javni poziv za uresničevanje ciljev Strategije lokalnega razvoja na območju Lokalne akcijske skupine Prlekija v letih 2016–2018, financiranih iz sredstev EKSRRP. Partnerji so se s pogodbo zavezali, da se bodo v projektu tudi finančno udeleževali.

Projekt je na javnem pozivu zbral zadostno število točk in bil predlagan s strani ocenjevalne komisije, odobren pa s strani upravnega odbora LAS Prlekija. V kratkem bo poslan še v potrditev Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, kjer pa s potrditvijo ne pričakujemo zapletov. Tako se za izvedbo projekta pričakujejo so-

financerska sredstva Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja v višini 85 % upravičenih stroškov, pri čemer davek na dodano vrednost ni upravičeni strošek. Skupna vrednost celotnega projekta je sicer ocenjena na 100.138,87 EUR.

Namen projekta je povezati lokalne proizvajalce in jih vključiti v turistično ponudbo ter obenem promovirati lokalne proizvode ter zagotoviti čim boljšo ponudbo obiskovalcem – in sicer s ciljem, da turistično dejavnost v občini prenesemo na nivo gospodarske dejavnosti, od katere ima lokalno območje tudi ekonomske koristi. Pričakujemo povečanje pestrosti turistične ponudbe in s tem privlačnosti destinacije za obiskovalce, na drugi strani pa tudi krepitev lokalne ponudbe. V prihodnje želimo projekt in turistično dejavnost na celotnem območju občine nadgrajevati z vključevanjem v različne mreže, ena od takih je čezmejni projekt z avstrijsko Štajersko, poimenovan Genuß am Fluß / Užitek ob reki, v katerega se prav tako vključujemo. Gre za blagovno znamko, s pomočjo katere se tržijo in promovirajo lokalni proizvodi.

Marko Čuš, občinska uprava

Dobitniki priznanj Občine Sveti Jurij ob Ščavnici za leto 2017

Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici je na podlagi javnega razpisa za posredovanje predlogov za podelitev priznanj Občine Sveti Jurij ob Ščavnici in na predlog Komisije za priznanja sprejel sklep o podelitvi priznanj v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici v letu 2017. Podeljena sta bila dva grba in štiri plakete Občine Sveti Jurij ob Ščavnici. Priznanja bodo izročena na slavnostni seji ob občinskem prazniku.

OSNOVNA ŠOLA SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI PREJEMNICA GRBA OBČINE SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

250 let od ustanovitve šole pri Svetem Juriju ob Ščavnici je pomemben jubilej. Naša občina se lahko pohvali, da začetki šolstva na njenem območju segajo v čas pred Splošno šolsko naredbo (1774).

V jürjovški šoli so svoje prvo znanje nabirali številni ugledni in pomembni ustvarjalci, in sicer priznani politiki, pesniki, dramatik, slikarji, geografi in duhovniki, ki so v odločilnih trenutkih znali povedati odločno besedo ne samo za Jürjovčane, ampak tudi širše za vse Slovence. Danes slavimo te posameznike kot intelektualce t. i. »JÜRJOVŠKIH ATEN«.

Mnogo otrok si je pridobilo ustrezno podlago v znanju, da so kasneje uspešno dokončali poklicne ter srednje šole in se izšolali za poklic. Postali do obrtniki, podjetniki ali dobri delavci. Nekateri so se odločili tudi za nadaljnji študij in tako dosegli univerzitetno izobrazbo.

Kamorkoli so šli, vsi so se radi vračali domov, nekateri pa so ostali tukaj ter sooblikovali podobo domačega kraja. Veliko spominov se je rodilo v času osnovnošolskega izobraževanja, veliko nepozabnih vezi prijateljstva se je ohranilo vse do današnjih dni.

Biti EKO-šola pomeni, da se šola z vzgojno dejavnostjo zavzema za odgovoren odnos mladih do okolja

V sodobnem času se OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici vključuje v različne nacionalne projekte, med drugim je bila sprejeta med Unesco šole ter je prejela naziv kulturne in EKO-šole.

Biti EKO-šola pomeni, da se šola z vzgojno dejavnostjo zavzema za odgovoren odnos mladih do okolja

in pripravlja otroke na to, da je potrebno poskrbeti tudi za naše zanamce. Prav tako si prizadeva, da učenci pridobivajo veščine, kako živeti zdravo, kako oblikovati svoje prehranske in prostoračne aktivnosti.

Biti Unesco šola je zelo zahteven projekt, v okviru kate-

rega se šola zaveže, da bo delovala v okviru štirih stebrov izobraževanja: Učiti se, da bi vedeli; učiti se, da bi znali delati; učiti se živeti drug z drugim in učiti se biti. Osrednja rdeča nit Unesco šole je ta, da ni znanje edino, ki je pomembno za napredek posameznika v življenju, ampak da mora živeti v sožitju drug z drugim in s samim seboj, hkrati pa stremi k razvoju talentov. Nositi naziv »kulturna šola« pomeni zadostiti kriterijem, skozi katere se prepozna aktivna kulturna udeležba učencev na različnih javnih prireditvah in dosežkih na predstavitvenih revijah pevcev, folklore ali na dramskem področju.

Vsi ti nazivi, ki si jih je OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici pridobila, pričajo o tem, da si šola močno prizadeva vzgajati naše otroke v kulturno, okoljsko in socialno ozaveščene občane.

PREDLAGATELJ:

Odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti Občine Sveti Jurij ob Ščavnici, predsednica Slavica Trstenjak

VERA MIHALIČ
PREJEMNICA GRBA
OBČINE SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

Foto: Sonja Karfo

Vera Mihalič se je rodila 28. 5. 1959 v Murski Soboti. Svoje otroštvo je preživljala v kmečki družini v Kupetincih. Osnovno šolo je obiskovala najprej v Murščaku, od 4. razreda dalje pa v Vidmu, kjer jo je leta 1973 uspešno končala. Nato se je vpisala v petletno Srednjo vzgojiteljsko šolo v Mariboru in jo leta 1978 zaključila z maturo.

Septembra 1978 se je kot vzgojiteljica na terenu za malo šolo zaposlila v Vrtcu Gornja Radgona, septembra 1979. leta pa je pričela delati v Vrtcu Radenci, v enoti Videm, danes Sv. Jurij ob Ščavnici, in sicer kot vzgojiteljica in organizacijski vodja vrtca. To delo opravlja še danes. Leta 1980 se je poročila, si ustvarila družino in se preselila v Slaptince.

Razvoj programov na področju predšolske vzgoje in nenehne spremembe v vzgoji in izobraževanju so jo vodili k nadaljnjemu izobraževanju. Tako je leta 1996 diplomirala na višješolskem študiju, jeseni leta 2001 pa na visokošolskem študiju – smer predšolska vzgoja, ter si pridobila naziv diplomirana vzgojiteljica predšolskih otrok.

Leta 2004 je opravila šolo za ravnatelje, leta 2005 pa postala multiplikator Zavoda za šolstvo RS na področju otrok s posebnimi potrebami.

Ves čas se je tudi dodatno strokovno izpopolnjevala v programih, ki sta jih ponujala Ministrstvo za šolstvo in Zavod za šolstvo RS na področjih kurikularnih sprememb za predšolsko vzgojo, osnovnošolskega izobraževanja ter otrok s posebnimi potrebami.

Poleg obveznega dela vzgojiteljice in vodje vrtca je opravljala številna dodatna strokovna dela, ki so prispevala k ugledu vrtca v javnosti in k strokovni rasti le-tega. Tako je:

- leta 1996 pridobila naziv mentorica;
- leta 1997 ob 30-letnici vrtca pripravila bilten z naslovom Rastemo kot zeleno žito na dobro preorani njivi;
- med leti 1998 in 2001 je bila vključena v republiški razvojno-raziskovalni projekt Vključevanje otrok s posebnimi potrebami v redne oddelke vrtca;
- v letih 1998 in 2006 je v okviru športnega programa Zlati sonček sodelovala pri izvedbi zimovanja na Pohorju za predšolske otroke, s poudarkom na smučanju;
- v šolskem letu 1998/1999 je vodila vse aktivnosti vključitve vrtca v združenje CINDI – Zdravi vrtci Slovenije;
- 1999. leta je na Posvetu ravnateljev vrtcev Slovenije v Portorožu z referatom Uvajanje sprememb v vrtcu pri delu s starši predstavila primer dobre prakse;
- jeseni istega leta je na Celjskem sejmu »Vse za otroka« za otroke obiskovalcev organizirala delavnice.

Za vse navedeno ji je Ministrstvo za šolstvo leta 2000 podelilo naziv svetovalka.

Vzgoja in izobraževanje sta zanjo procesa, ki se nikoli ne končata, zahtevata pa nenehno dodatno izobraževanje. Vere naziv svetovalka ni uspaval, temveč ji je naložil še dodatne aktivnosti. Tako je bil:

- v šolskem letu 1999/2000 vrtec Sonček v postopno uvajanje predšolskega programa Kurikulum, kjer je vodila projektni tim;
- v šolskem letu 2000/2001 je vodila tim za izvajanje inovacijskega projekta v okviru Zavoda za šolstvo, in sicer Kurikulum in rutina dneva;
- v šolskem letu 2000/2001 je bila urednica priročnika za vrtce in otroke prve triade OŠ Igramo se in ustvarjamo z naravnim materialom;
- aprila 2001 je na Menedžmentu vzgoje in izobraževanja v Portorožu vodila okroglo mizo na temo Težave vzgojiteljic ob integraciji otrok s posebnimi

- mi potrebami;
- jeseni 2001 na Celjskem sejmu »Vse za otroka« promovirala knjigo Igrajmo se in ustvarjajmo z naravnim materialom ter vodstvom vrtcev Slovenije predstavila izsledke razvojno-raziskovalnega projekta;
- v šolskem letu 2001/2002 je bila znova vodja tima, saj je bil vrtec ponovno s strani Zavoda za šolstvo RS izbran za izvajanje inovacijskega projekta na temo Kurikulum in področja dejavnosti, z aktivno vlogo učenja nemirnih in hiperaktivnih otrok;
- leta 2002 je pripravila bilten ob 35-letnici vrtca, z naslovom Kjer se otroštvo rokuje s srečo, radostjo in ustvarjalnostjo;
- maja 2003 se je na posvetu ravnateljev vrtcev Slovenije v Dobrni predstavila z referatom Integracija DA, a kje je mobilna strokovna pomoč?;
- od leta 2004 je vodja športnega programa Mali sonček in s tem organizatorica vsakoletnega vrtca v naravi ter plavalnega tečaja za predšolske otroke;
- aprila 2006 se je na menedžmentu vzgoje in izobraževanja v Portorožu predstavila z referatom Učenje za življenje.

Za aktivno sodelovanje na številnih posvetih in v projektih na državni ravni, ji je leta 2004 Ministrstvo za šolstvo podelilo naziv svetnica, kar je najvišji naziv v vzgoji in izobraževanju.

Poleg rednega dela vzgojiteljice in vodje vrtca je Vera že leta 1983 aktivno sodelovala s takratno KS Videm pri urejanju novega otroškega igrišča za sedanjo zgradbo vrtca. Leta 1984 pa je sodelovala tudi pri adaptaciji bivše hladilnice za potrebe vrtca, ki je sedaj vrtec Sonček, leta 2002 pa pri dozidavi vrtca in adaptaciji obstoječe zgradbe vrtca. Nedvomno je imela velik doprinos k temu, da se je vrtec Sonček leta 1997 spet priključil k osnovni šoli. S tem ji je bilo naloženo še dodatno delo vodje prehrane ter organizatorke zdravstveno- higienskega režima.

Aktivno je sodelovala tudi v organih zavoda, saj je bila 8 let članica Sveta zavoda, od leta 2008 do 2012 pa tudi predsednica le-tega. Od leta 2012 do 2016 je bila predsednica Šolskega sklada, ob tem pa nosilka vsakoletnih dobrodelnih prireditev. Bila je tudi mentorica številnim dijakom na pedagoški praksi ter mentorica strokovnim delavkam pri opravljanju strokovnega izpita.

Ves čas je bila aktivna tudi v društvenem življenju, tako v občini, kakor tudi izven nje. Tako se je:

- leta 1988 vključila v Turistično društvo Sv. Jurij ob Ščavnici, kjer je bila vrsto let tajnica društva, sodelovala je pri aktivnostih miklavževanja za otroke in bila članica Upravnega odbora za izgradnjo mlina na veter;
- leta 1994 se je vključila v skupino Ljudskih pevk, kjer je še danes aktivna članica, 20 let pa tudi predsednica. Za sodelovanje in dolgoletno petje je leta 2016. leta prejela zlato Maroltovo značko;
- leta 1996 se je vključila v Mešani pevski zbor Sv. Jurij ob Ščavnici, v katerem je sodelovala 18 let ter prejela bronasto in srebrno Gallusovo značko;
- v letih 1997–2000 je bila aktivna članica dramskega društva. Glavne vloge je odigrala v ljudskih igrah: Ciganka, Družinski dnevnik, Gosposka kmetija ter Komedijska o komediji;
- od leta 2003 do 2007 je bila predsednica sveta Javnega sklada za kulturne dejavnosti OE Gornja Radgona;
- bila je tudi soustanoviteljica in prva predsednica ZKD Sv. Jurij ob Ščavnici v letih 2000 in 2002;
- leta 1992 je postala članica Planinskega društva Gornja Radgona, opravila planinsko izobraževanje z izpiti in postala planinska vodnica;
- od leta 1993 do 2010 je aktivno sodelovala v planinskem društvu, vrsto let bila pedagoški vodja planinskih taborov, vodja številnih planinskih pohodov in več let tudi vodja krožka Mladi planinec na naši OŠ. Z otroki se je tudi udeleževala planinskega tekmovanja Mladi in gore.

Športna zveza Gornja Radgona ji je na prireditvi Izbiramo športnika leta 2003 podelila priznanje za 10-letno delo z mladimi. Planinska zveza Slovenije ji je za zaslužno in uspešno delo v planinski organizaciji leta 2001 podelila bronasti častni znak, leta 2006 pa še srebrni častni znak Planinske zveze Slovenije.

Vera nikoli ni skrivala svoje verske in politične pripadnosti, a je kot človek, ki misli s svojo glavo ter se ne pusti voditi in delati po strankarskih receptih, politično udejstvovanje opustila.

Že drugi mandat je tudi članica in tajnica ŽPS župnije Sv. Jurij ob Ščavnici, za obdobje 2016–2020 pa tudi članica ŠPS škofije Murska Sobota.

Kljub njenim številnim aktivnostim v različnih društvih, ji je bilo zmeraj na prvem mestu delo v vrtcu, kateremu je posvetila največji del svojega življenja.

PREDLAGATELJ:

Osnovna šola Sv. Jurij ob Ščavnici

FRANC BEC

PREJEMNIK PLAKETE

OBČINE SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

Foto: Arhiv Čebelarkega društva

Franc Bec, roj. 29. 11. 1937, po poklicu kmetovalec, trsničar in vinogradnik, je začel čebelariti leta 1950 kot trinajstletni mladenič, ko je prve čebelje družine dobil od svojega očeta, kateri je na svoji življenjski poti čebelaril tudi s 130 čebeljimi družinami. Prevažal jih je na širša območja nekdanje Jugoslavije. Sedaj čebelari s 60 AŽ panji in jih prevažna na akacijevu in kostanjevo pašo.

V ČD Sveti Jurij ob Ščavnici se je včlanil leta 1962, torej je član našega društva že 55 let. En mandat je bil predsednik društva, več mandatov je bil član UO, več mandatov tudi član NO in član častnega razsodišča. Bil je med pobudniki za razvitje obeh društvenih praporjev, nazadnje leta 2009. Aktivno je sodeloval tudi pri proslavitvi 100-letnice društva leta 2012.

Vseskozi si je prizadeval za pospeševanje čebelarstva, v društvo je pripeljal več mladih čebelarjev, novih članov, katerim je bil mentor in svetovalec. Večkrat je začetniku podaril tudi roj ali čebeljo družino. Svojega sina je prav tako izšolal v dobrega čebelarja, saj uspešno čebelari s 100 AŽ panji.

Pred desetimi leti je bil med pobudniki, da naše društvo podari vsakemu novemu članu začetniku nov AŽ panj. Njegov predlog smo sprejeli in smo edino

čebelarstvo v Pomurju, katero s tako dobrodelno gesto pomaga čebelarjem začetnikom. Franc se zavzema za zasajevanje medovitih rastlin. Zavzema pa se tudi za visoko kvaliteto čebeljih pridelkov, saj je na regijskem ocenjevanju medu v Rakičanu večkrat prejel zlato medaljo.

Franc Bec je z vsemi zgoraj opisanimi dobrimi dejavnimi več kot pol stoletja v društvu deloval v prid čebelarstva, vzgajal mlade čebelarje in dvigal nivo čebelarstva znanja.

Člani ČD Sv. Jurij ob Ščavnici smo ponosni in veseli, da je Franc naš član in da je za svoje vestno delovanje v prid čebelarstva lani prejel najvišje slovensko čebelarstvo odlikovanje, to je ODLIČJE ANTONA JANŠE I. STOPNJE.

PREDLAGATELJ:

Čebelarstvo Sv. Jurij ob Ščavnici

Janko Žunič, tajnik ČD Sv. Jurij ob Ščavnici

ANTON KOCBEK

PREJEMNIK PLAKETE

OBČINE SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

Foto: Arhiv Strelskega društva

Anton Kocbek letos praznuje jubilejnih 70 let, član Strelskega društva Janko Jurkovič je že čez 45 let,

funkcijo predsednika društva je prevzel leta 1971 in jo uspešno opravlja še danes. Z njim je društvo postalo eno najuspešnejših v tem koncu Slovenije.

Prepričani smo, da brez njegove požrtvovalnosti strelstva v naši občini ne bi bilo, če pa že, zagotovo ne na tako visokem nivoju.

Pod njegovim vodstvom se je dogradilo 9- mestno avtomatsko strelišče za zračno puško, ki zadostuje predpisom za izvajanje ligaških tekem na državnem nivoju. Kot oče in dedek je za strelstvo navdušil tudi hčerko, sina in vnuka, a tudi sam je kot tekmovalec dosegal vrhunske rezultate. Anton še sedaj aktivno tekmuje v slovenski ligi severovzhod, sin Gorazd v 1. B državni ligi, vnuk Teo pa kot kadet v državnih ligah. Pod njegovim mentorstvom smo dobili veliko dobrih strelcev v vseh kategorijah, saj ima diplomu za vaditelja strelstva in sojenja.

Leta 1990 so strelci pod njegovim vodstvom postali prvaki v republiški ligi. Leta 1995 se je ekipa uvrstila v prvo ligo in zmagala v mednarodni ligi. V letu 2011 so med prvoligaši zasedli 3. mesto. Leta 2003 so postali tudi ekipni državni prvaki, leto kasneje pa še podprvaki.

PREDLAGATELJ:

Strelsko društvo Janko Jurkovič

Zvonko Lapi, tajnik društva

ROMAN MUHIČ PREJEMNIK PLAKETE OBČINE SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

Leta 1929 rojeni Roman Muhič doma iz Biserjan je najstarejši član PGD Sveti Jurij ob Ščavnici tako po starosti, kakor po članstvu. V vrste PGD je vstopil sredi vojne vihre leta 1943, kar pomeni, da je član društva že polnih 74 let. V tem obdobju si zgodovine društva nikakor ne moremo zamisliti brez izjemne vloge, ki jo imel Roman tako na operativnem kakor organizacijskem področju. V povojnem obdobju je sodeloval pri izgradnji gasilskega doma s pripadajočimi objekti in pri nabavi gasilske opreme ter gasilskih vozil. Leta 1953 je sestavil prvo povojno desetino in potem desetletja vodil različne članske desetine, ki so dosegale številne uspehe tako v Sloveniji kakor v sosednji Avstriji.

Ko je z leti vlogo poveljnika, mentorja članske desetine in desetarja predal mlajšim članom, je postal

Foto: Arhiv PGD Sv. Jurij ob Ščavnici

mentor pionirskih desetin. Največji uspeh je kot mentor dosegel leta 1996, ko je vodil desetino pionirk na državnem prvenstvu v Hrastniku, ki je zasedla 2. mesto, kar je največji uspeh v zgodovini društva na tekmovalnem področju. Vedno se je zelo izkazal pri zbiranju finančnih sredstev za gradnjo in obnovo gasilskih objektov, nabavo vozil in gasilske opreme, za nabavo prapora, za gasilske prireditve. Izdaten delež sredstev je zbral tudi za ureditev društvenega muzeja, ki je bil urejen prav na njegovo pobudo leta 2016. Aktivno delo in številna priznanja za zasluge, navedene v nadaljevanju, dokazujejo predanost gasilstvu, ki ga spremlja že vse življenje.

Kronološki pregled gasilskih funkcij:

1943 – vstop v PGD Sveti Jurij ob Ščavnici

1953 – 1980 poveljnik PGD

1953 – 1994 sektorski poveljnik sektorja Videm pomočnik poveljnika GZ Gornja Radgona

1981 – mentor pionirjev

1998 – 2013 predsednik komisije za veterane pri GZ Sveti Jurij ob Ščavnici

Gasilska priznanja in odlikovanja:

1972 – odlikovanje GZS I. stopnje

1983 – priznanje GZS II. stopnje

1984 – plamenica GZS II. stopnje

1986 – priznanje GZ I. stopnje

1994 – plamenica GZS I. stopnje
 1995 – zlati znak Civilne zaščite
 1996 – plaketa gasilskega veterana
 2013 – značka za dolgoletno delo, častni član PGD Sveti Jurij ob Ščavnici
 Poleg aktivnega dela v gasilskih vrstah, se je aktivno vključeval v družbeno življenje v naši občini kakor tudi širše. Aktivno je sodeloval pri ustanovitvi SD Janko Jurkovič, gradnji strelskega doma, v Kmetijski zadruzi Gornja Radgona, še danes pa je aktivni član Ribiške družine Gornja Radgona, Temeljna enota Vi-

dem. Konec 80-ih let, ko je Slovenijo zajel proces demokratizacije, se je aktivno vključil v politično življenje in bil med ustanovnimi člani Slovenske kmečke zveze, iz katere je nastala ena prvih političnih strank v demokratični Sloveniji – SLS.

PREDLAGATELJ:
PGD Sv. Jurij ob Ščavnici

**Jože Krajnc, predsednik
 PGD Sveti Jurij ob Ščavnici**

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA SV. JURIJ OB ŠČAVNICI

PREJEMNIK PLAKETE OBČINE SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

Foto: Arhiv Društva podeželskih žena

V društvu je združenih preko 100 članic, ki so aktivne na različnih področjih, in to že 25 let. Namen društva je povezovanje žena in deklet, skrb za izobraževanje, posredovanje koristnih informacij in izkušenj, dvig kvalitete življenja na podeželju ter skrb za družbene in kulturne dejavnosti. Vsak začetek je težak, a gre, če delaš z voljo in optimizmom, ter imaš okrog sebe ljudi, ki ti pomagajo in ti stojijo ob strani. Niso imele svoje kuhinje, zato so imele tečaje kuhanja, peke ... v vaškem domu v Žihlavi. Postale so prepoznavne v kraju in širši okolici. S prisotnostjo in

dobrotami popestrijo marsikatero prireditev v občini in zunaj nje. Dobro sodelujejo z Občino Sv. Jurij ob Ščavnici, osnovno šolo in drugimi društvi. Delo društva predstavljajo na različnih razstavah doma in v širši Sloveniji. Skrbijo za ohranjanje kulturne dediščine z dvema tradicionalnima prireditvama. Letos so pripravile že 25. Velikonočno razstavo jedi in ročnih del, ki je vsako leto na cvetno soboto in nedeljo. Razstavljajo vse kar so v tekočem letu ustvarjale. Razstava je množično obiskana, saj takrat spečemo več dobrot, ki jih obiskovalci vza-

mejo za domov.

Druga prireditev v sklopu društva je »Žetev zlatega klasa«. Organiziramo jo v sodelovanju s PGD Stara Gora in KGZ Gornja Radgona. Tudi iz DPŽ Sveti Jurij ob Ščavnici so prihajale kandidatke, ki so sodelovale na izboru za naj kmetico in mlado kmetico leta. Prva kandidatka za mlado kmetico leta je bila Ema Lančič iz Žihlave leta 2002, druga Cilika Bec iz Grabšincev leta 2006, tretja Anita Stramič iz Dragotincev leta 2009. Za kmetico leta pa je kandidirala Klara Gregorec iz Slaptincev.

Društvo je odprto za nova spoznanja in z veseljem delijo znanje in izkušnje z vsemi, ki si tega želijo. V okviru našega društva je nastala tudi plesna skupina Kan Kan, ki je postala zelo aktualna. Ko hodiš po svetu marsikaj vidiš, tako se je Emi na eni od prireditev vtisnil v spomin ples kan kan, ki so ga plesale starejše gospe in si je rekla, zakaj pa ne bi tega plesale tudi pri nas. Začele smo iskati učiteljico plesa in jo tudi našle v Radencih. To je Nina Fras iz plesne šole Urška. Na Dobrotah slovenskih kmetij na Ptujju članice društva dosegajo lepe rezultate: imajo vrsto priznanj za kruh, sadni kruh, meso iz tünke in pecivo.

PREDLAGATELJ:
Metka Marinič,
Kmetijska svetovalna služba

Šolstvo v občini Sveti Jurij ob Ščavnici

250 let od ustanovitve šole pri Svetem Juriju ob Ščavnici je pomemben in pomenljiv jubilej. Ob jubilejih se ozremo v preteklost in poskušamo podoživeti trenutke, ki so krojili ta čas. Iz zgodovinskih virov izvemo, da je bilo pred

250 leti le malo šol v naši ožji in širši okolici, zato moramo tem bolj ceniti davne Jürjovčane, ki so že takrat čutili, da je treba ljudstvu bistrih in preudarnih glav.

V slovenskem prostoru ima izobraževanje bogato zgodovino. Občina Sveti Jurij ob Ščavnici se lahko pohvali, da začetki šolstva na njenem območju segajo v čas pred Splošno šolsko naredbo (1774).

1740 ustanovljena šola pri Svetem Juriju ob Ščavnici

1758 poučevati začne prvi znani učitelj Ivan Vrabel

1767 omenjena župna (farna) šola

1784 postavljeno prvo leseno šolsko poslopje enorazredne ljudske šole

1819 ustanovljena enorazredna ljudska šola pri Svetem Duhu na Stari Gori

1834 zgrajena nova enonadstropna šola na mestu stare lesene mežnarije

1876 trirazredna ljudska šola

1881 šolski stavbi pri Svetem Juriju ob Ščavnici dozidajo dve učilnici

1884 štirirazredna ljudska šola

1897 pričetek pouka v Zasebni dekliški šoli za odrasla dekleta

1902 petrazredna ljudska šola

1911 šestrazredna ljudska šola

1927 sedemrazredna ljudska šola

1950 ustanovljena nižja gimnazija s tremi oddelki

1958 osemrazredna osnovna šola

1959 uradna priključitev podružnične šole pri Svetem Duhu na Stari Gori k osnovni šoli Videm ob Ščavnici

1966 obnova šolske stavbe

1967 odprtje varstvenega oddelka za predšolske otroke

1971 otvoritev novega šolskega poslopja (1. faza)

1980 zgrajena šolska telovadnica

1983 preimenovanje šole v osnovno šolo »12. talcev« Videm ob Ščavnici

1987 izgradnja prizidka (2. faze) ukinjen pouk na lokaciji stare šole (Videm 14 b)

1988 ukinjen pouk na lokaciji stare šole (Videm 14 b) in na podružnični šoli pri Svetem Duhu na Stari Gori

1990 preimenovanje šole v OŠ Videm ob Ščavnici

1997 preimenovanje šole v OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici

2002 začetek postopnega uvajanja devetletne osnovnošolske obveznosti

2006 pridobitev naziva ekošola

2011 vključitev v mrežo zdravih šol

2012 sprejeti med ASP-net Unesco šole

2015 prejmemo naziv kulturna šola

Za nami je dolga pot skozi raznolika zgodovinska obdobja, ki so jih zaznamovali različni prelomni trenutki in s seboj prinesli prenekatero družbeno ter politično spremembo. Ob vsem tem pa ne smemo pozabiti, da je prav vsak korak zapisal svojo sled v času – učenci, učitelji, starši, krajanji – vsi, ki so skozi čas soustvarjali razvoj in podobo šole, so za seboj puščali sledi, vredne zgodovinskega spomina.

Na državni ravni sta vzgoja in izobraževanje sistem, na vrhu katerega sta univerza z doktorskim študijem, kurikulum pa se začne že v javnih in zasebnih vrtcih. Osnovna šola je prostor, kjer večina Evropejcev preživi vsaj devet ali deset let svojega življenja; tu se pridobijo osnovna znanja, spretnosti in kompetence ter mnoge temeljne norme, vedenjski vzorci in vrednote, ki jih nosimo s seboj vse življenje. S prizadevanji, usmerjenimi k vključevanju vloge staršev, lahko šola

posameznikom pomaga razviti njihove sposobnosti ter izkoristiti potencial osebnostne rasti in blaginje. Šola pripravi otroke na življenje v sodobnem svetu tudi s tem, da jih usmeri na pot vseživljenjskega učenja.

Današnja šola je prostorna in v njej se dobro počutimo. Zadnjih nekaj let na šoli delujejo tudi trije oddelki vrtca Sonček. Trenutno šolo obiskuje 256 učencev. Šolski okoliš je velik in razvejan, dobrih 80 % otrok v šolo prihaja z organiziranim šolskim prevozom. Zunanji videz šole je lep, veliko skrb posvečamo tudi

Foto: Ales Pukšič

okolici.

Pogoji za delo so nam bili dani, vzgojitelji, učitelji in učenci pa smo dobili izziv, da upravičimo te pridobitve. Dobri učitelji ter vedoželjni učenci so zagotovilo za kakovostno delo in dobro znanje. Na šoli izvajamo različne projekte. S pomočjo le-teh je šola pouk popestrila in obogatila, razširjala je sodelovanje s starši, ki so se vključevali v dejavnosti ter krepila sodelovanje z lokalnimi organizacijami. Bili so sredstvo za promocijo šole v domačem kraju in tudi drugod. Naši učenci so uspešni tako na tekmovanjih iz znanja kot tudi na kulturnem in športnem področju.

Osnovna šola Sv. Jurij ob Ščavnici že vrsto let uspešno sodeluje z občino, občinskimi svetniki in županom. Rad bi se jim zahvalil za vse, kar so storili za nas, hkrati pa si želim, da bi tako ostalo še naprej, saj se moramo zavedati, da s tem vlagamo v našo bodočnost.

Marko Kraner, ravnatelj

Vrtec pri Sv. Juriju ob Ščavnici skozi 50 let

Desetletja marsikaj izbrišejo iz spomina, nepozabna pa ostanejo doživetja, ko si pri opravljanju svojega poklica nemočen obstal, in če ti je uspelo poiskati pot iz težav, je bil to uspeh, ki si ga tudi čustveno podživiljal in je zato trajno ostal v spominu. Ko danes srečujem malčke iz našega vrtca, se spomnim tistih skromnih začetkov, ko smo pri šoli ustanovili oddelke vrtca, in vselej pomislim, kako prav smo ravnali.

»Majhna soba v stari šoli, ki je dotedanjemu ravnatelju služila za družinsko spalnico, nekaj odvečnega starega pohištva, skoraj nič igrač, majhno število boječih malčkov in vzgojiteljica Metka, ki je znala iz papirja in preprostih sadežev ustvariti didaktična pomagala, predvsem pa je bila človek z veliko ljubeznijo do otrok ter neverjetno sposobnostjo ustvarjanja prijetnega vzdušja«, tako je zapisala že pokojna Anica Miholič, ki je orala ledino predšolske vzgoje v našem lokalnem središču.

In vendar je na teh temeljih pred 50 leti zrasel in se razvijal vrtec pri OŠ.

Hiter razvoj moderne družbe je posegel tudi v podeželsko okolje, kamor so se ljudje priseljevali, ob zaposlitvi obeh staršev je bilo vse več takšnih, ki so potrebovali vzgojo in varstvo za svoje otroke. Že kmalu po ustanovitvi se je izkazalo, da je poteza bila smela, saj vrtec ni bil namenjen zgolj otrokom zaposlenih staršev, ampak so se vpisovali tudi otroci iz kmečkih družin – z namenom, da malčki čim več pridobijo v duševnem razvoju.

Družbene spremembe, predpisi in reforme so zahtevali določeno reorganizacijo predšolske vzgoje, zato se leta 1975 vrtec priključi k samostojnemu vrtcu Radenci.

Ne glede na pravno organiziranost je naš vrtec rasel in se razvijal v okolju, kjer je deloval. Potrebe staršev po institucionalni vzgoji so postajale vse večje, prostori v stari OŠ premajhni, za igro na prostem pa je bilo na razpolago le staro betonsko korito napolnjeno s peskom.

V letu 1980 je takratna KS Videm skupaj z občino

Gornja Radgona za sedanjo zgradbo vrtca odkupila sadovnjak in s pomočjo mladinske delovne akcije leta 1983 je vrtec dobil novo igrišče z igrali, namenjeno primernemu bivanju na prostem, ter zdravemu telesnemu in gibalnemu razvoju. Leta 1982 se odkupi bivša hladilnica (sedanja zgradba vrtca) in kmalu steče adaptacija le-te. Septembra 1984 se vrtec preselili iz OŠ v sedanjo zgradbo, v kateri začneta delovati dve kombinirani skupini otrok. S to pridobitvijo so otroci pridobili neprimerno boljše pogoje za svoj telesni in duševni razvoj.

Foto: Sonja Karlo

Tok življenja prinaša v vsakdanje človekovo življenje in delo nenehne spremembe, od nas, ki delamo z najmlajšimi, pa se zahtevajo nove ideje, nova znanja, izpopolnjevanja in dodatne obveznosti.

Vzgoja in izobraževanje je proces, ki se nikoli ne konča, in tega se strokovni delavci v vrtcu Sonček globoko zavedamo, zato smo v okviru danih možnosti sledili trendom razvoja predšolske vzgoje.

Z uvedbo lokalne samouprave je nastala nova zakonodaja, ki je postavila določene normative in standarde za predšolsko vzgojo, katerim se tudi pri nas ni bilo mogoče izogniti.

Tako je Občina Sveti Jurij ob Ščavnici – ustanoviteljica vrtca – z odlokom 1. 7. 1997 priključila vrtec nazaj k OŠ. Vrtec je v primerjavi s prejšnjim gospodarjem doživel pravi materialni razcvet, čeprav so nam bila sredstva skromno odmerjena.

Z ustanovitvijo lokalnih samouprav vrtec ni več zadostoval zakonskim normativom, zato je naša občina kmalu začela z urejanjem dokumentacije, v mesecu maju leta 2002 pa se je pričela dograditev vrtca in obnova že prej obstoječega vrtca.

Oktobra leta 2002 smo za 35 rojstni dan vrtca s končano obnovo in dograditvijo pridobili prepotrebne prostore za otroke prvega starostnega obdobja, primerno kuhinjo, večnamenski prostor, prostor za strokovni kader, vodjo vrtca ... skratka spodobne prostore za bivanje, vzgojo in delo z našimi najmlajšimi občani, ter za njihov vsestranski razvoj.

Vrtec je bil obnovljen in adaptiran po novopečeni zakonodaji, ki jo je predpisala država, kar pa je za določene neuke politike v kraju predstavljalo velik nepotreben nadstandard.

Vrtec je kmalu postal pretesen in že v jeseni 2006 smo morali žrtvovati zbornico za dodatno igralnico, saj so bile vpisane 4 skupine otrok, naslednje leto 2007 pa še večnamenski prostor za potrebe igralnice.

Zaradi velikega vpisa otrok v vrtec smo jeseni leta 2007 morali 2 oddelka starejših otrok preseliti v prostore OŠ in tako smo sprostili zbornico za potrebe kadra, saj je bilo tudi zaposlenih vedno več. Vpis se je nenehno povečeval in v jeseni 2008 je bilo vpisanih že 107 otrok, začeli smo poslovati s sedmimi oddelki, in tako je ostalo vse do danes.

Prostorsko nadstandardni vrtec je smelo opravičeval svoj obstoj, najprej po številu otrok, pa tudi po strokovni plati, dokler zaradi prostorske stiske ni začel pokati po šivih in klicati po dozidavi.

Biti prepoznaven v velikem prostoru je zahtevna in naporna naloga. Majhnemu vrtcu z malim številom strokovnih delavcev, ki si želijo z raznimi projekti stopati v korak skupaj z »velikimi vrtci«, kateri razpolagajo z velikim številom strokovnih delavcev, in hkrati ostati konkurenčen s programi, ni lahka naloga. Občina je spoznala, da delovanje vrtca na dveh lokacijah zahteva večja finančna sredstva ter da so prostori v OŠ glede na obstoječo zakonodajo le izhod v sili, zato so pristojni v letu 2012 pristopili k odkupu zemljišča ob zgradbi vrtca za ureditev igrišča, in k ureditvi dokumentacije za dozidavo štirih oddelkov energijsko varčnega vrtca na zemljišču sedanjega igrišča. Tako bi bili po načrtih zgradbi s hodnikom med seboj povezani.

Upamo le, da bomo to posodobitev kmalu dočakali, saj smo vsi tega vredni, starši, zaposleni, predvsem pa naši sončki.

Vera Mihalič, vodja vrtca

Pestro dogajanje na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici ob njenem častitljivem jubileju

250-letnica šolstva pri Svetem Juriju ob Ščavnici

Na naši šoli, OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici, obeležujemo v letošnjem letu častitljiv jubilej. Mineva namreč 250 let od ustanovitve šole in 50 let od ustanovitve vrta.

Tako kot ima v celotnem slovenskem prostoru izobraževanje bogato zgodovino, jo ima tudi v občini Sveti Jurij ob Ščavnici. Le-to je podrobno raziskala devetošolka Aneja Rozman, ki je v raziskovalni nalogi, z naslovom Razvoj šolstva v občini Sveti Jurij ob Ščavnici, navedla naslednja pomembnejša spoznanja: »Začetki šolstva pri Svetem Juriju ob Ščavnici segajo v čas pred Splošno šolsko naredbo. Šola naj bi bila ustanovljena že leta 1740. Župna (farna) šola pa se omenja v virih leta 1767. Učni jezik je bila najprej nemščina. Tudi šolski kroniki sta bili pisani v nemškem jeziku. Slovenščina se kot uradni učni jezik pojavi v Kraljevini SHS po 1. svetovni vojni. Nemščina kot uradni jezik se je po-

Foto: Klavdija Bec

novno uvedla z nemško okupacijo leta 1941. Število učiteljev se je od začetka do danes precej povečalo. Danes so zaposleni tudi strokovni delavci s področja psihologije, specialni in socialni pedagogi. Zaradi manjše rodnosti in odseljavanja se je število učencev na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici začelo zmanjševati po osamosvojitvi Slovenije.«

Ker smo otroci, učenci ter vsi zaposleni v šoli in vrtcu na ta zaviljiv jubilej še posebej ponosni, smo se odločili, da ga bomo zaznamovali s posameznimi tematskimi sklopi in prireditvami, ki se bodo odvijali skozi celo leto. Tako je bil mesec januar namenjen glasbi ter nastopom domačih glasbenih skupin in šol, ki so se že nadvse uspešno predstavili na osrednji mesečni prireditvi. Februar je bil posvečen književnosti, saj je bil poglobitveni dogodek proslava ob slovenskem kulturnem prazniku. Materinski dan je zaznamoval mesec marec, v aprilu, ki je namenjen dramskim dejavnostim, pa se bo zgodil dramski večer. V maju, ko bomo razmišljali o šoli nekoč, bomo prisluhnili tudi zborovskemu petju, junija pa nas čaka prvi izmed vrhuncev celoletnega dogajanja, in sicer zabavno druženje za otroke in starše z glasbeno skupino Čuki. Naslednji dogodek je dvodnevni naravoslovni tabor, ki bo potekal v začetku julija. September, že v novem šolskem letu, bomo posvetili športu in izvedli različne športne dejavnosti. Drugi izmed vrhuncev

praznovanja, slavnostna akademija, bo središnji dogodek meseca oktobra. November bo posvečen jeziku in turizmu, glavni dogodek pa potopisno predavanje. Celoletno praznovanje bomo zaključili z veselim decembrom, plesom in predstavo za otroke.

Ob vseh raznovrstnih dogodkih bomo izdali tudi zbornik, ki bo razdeljen na dva dela. Prvi del bo zajemal zgodovino šole, v njem pa bodo svoje spomine z bralci delili bivši zaposleni in bivši učenci. Objavljeni bodo tudi nekateri literarni prispevki slednjih, ki so izšli v različnih časopisih v 20. stoletju, predstavljena bo šola v sliki nekoč in danes, pri čemer velja izpostaviti najstarejšo najdeno fotografijo šolske generacije. Drugi del zbornika se bo nanašal na sedanjost in bo vseboval osnovne podatke šole, nagrajene likovne izdelke učencev, projekte, vključno z najdlje trajajočim – bralno značko, razmišljanja sedanjih učencev ter prispevke, ki so jih o nas in naši šoli objavili drugi tiskani mediji.

Na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici se prav vsi zavedamo pomembnosti in veličine vseh prehojenih poti minulega obdobja ter zavzeto in odgovorno stremimo k postavljenim ciljem, ki so trdno vtankani v srca otrok, učencev ter zaposlenih in v vizijo šole: Se spoštujemo, pridobimo kakovostno znanje in moralne vrednote.

Maja Strah

Foto: Klavdija Bec

Dr. Anton Korošec in 100 let Majniške deklaracije

30. maja 2017 bo minilo 100 let, odkar je v dunajskem parlamentu v imenu južnoslovanskih poslancev, združenih v Jugoslovanski klub, naš rojak dr. Anton Korošec prebral Majniško deklaracijo.

Besedilo izjave se glasi: **»Podpisani poslanci, ki so združeni v Jugoslovanskem klubu, izjavljajo, da zahtevajo na temelju narodnega načela in hrvaškega državnega prava, naj se vsa ozemlja monarhije, v katerih prebivajo Slovenci, Hrvati in Srbi, združijo pod žezlom habsburško-lotarinške dinastije v samostojno državno telo, ki bodi prosto vsakega narodnega gospostva tujcev in osnovano na demokratični podlagi. Za uresničenje te zahteve enotnega naroda bodo s tem zastavili vse moči. S tem pridržkom se bodo podpisani udeleževali parlamentarnega dela.«**

Dogodek, ki sprva ni imel večjega odmeva v javnosti, je proti koncu prve svetovne vojne prerasel v množično deklaracijsko gibanje. Ena izmed značilnosti tega gibanja je bilo množično podpisovanje v podporo Deklaraciji. Med več kot 200.000 podpisniki je svoje podpise prispevalo tudi 1666 žena in deklet iz župnije Svetega Jurija ob Ščavnici. Deklaracija, v kateri so se Slovenci z drugimi južnoslovanskimi narodi monarhije izrekli za združitev v samostojno državo, pomeni pomemben mejnik v zgodovini združevanja Slovencev, Hrvatov in Srbov v skupno državo. Posledično imata dogodek in sama izjava pomembno vlogo pri razvoju državniške zavesti med Slovenci.

S tem, ko je dr. Anton Korošec prebral Majniško deklaracijo, je iz krajevnega voditelja svoje stranke zrasel v odločujočega državnika evropskega formata. Od tega trenutka pa vse do smrti leta 1940 je bil vodilni politik slovenskega naroda, katerega interese je branil v okviru države Kraljevine SHS (pozneje Kraljevine Jugoslavije). Rojen je bil 12. maja 1872 v Biserjanah v občini Sveti Jurij ob Ščavnici, kjer je tudi obiskoval osnovno šolo. Rodil se je v kmečki družini, saj je bil oče Janez lastnik majhne kmetije in tudi mati Neža, rojena Ploj, je prihajala s kmetije. Deželno gimnazijo je dokončal v Mariboru, kjer je zaključil študij teologije. Leta 1905 je doktoriral iz teologije v Gradcu. Leta 1898 je postal prefekt mariborskega dijaškega semenišča. Že zgodaj se je vključil v narodnopolitično delovanje v svojem okolju, kjer je bilo čutiti močan nemški pritisk. Z enakimi izkušnjami se je soočil ob sodelovanju s prekmurskimi Slovenci, ki so imeli

podobne težave z Madžari, tako kot Slovenci na Štajerskem z Nemci. Bil je pisec in urednik časopisov, ki so takrat izhajali v Mariboru. Leta 1906 je bil v peti splošni kuriji izvoljen v avstrijski državni zbor, katerega poslanec je ostal vse do razpada večstoletne monarhije. Maja 1917 je bil postavljen na čelo južnoslovanskih poslancev na Dunaju, ki so se združili v Jugoslovanski klub, zato mu je tudi pripadla dolžnost ter čast, da je prebral zgoraj navedeni politični program. Konec leta 1917 je bil izvoljen za predsednika takrat najmočnejše slovenske politične stranke Slovenske ljudske stranke, na čelu katere je ostal do smrti. 29. oktobra 1918 je Narodno vijeće v Zagrebu izdalo razglas o ustanovitvi Države Slovencev, Hrvatov in Srbov. Predsednik omenjenega organa je bil dr. Anton Korošec, kljub temu pa dogodku ni prisostvoval, saj se je udeležil pogajanj s srbsko vlado o ustanovitvi skupne jugoslovanske države. Po ustanovitvi Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev se je začela bogata politična kariera dr. Antona Korošca v Beogradu, kjer je bil vnet zagovornik narodne avtonomije in federativne državne urejenosti. S takšno politiko je skupaj s stranko predstavljal nenehno opozicijo velikosrbski ideji narodnega unitarizma in državnega centralizma. V dvajsetih letih sta bila dr. Anton Korošec in SLS deležna večinske podpore takratnega slovenskega volilnega telesa, saj je stranka na volitvah dobivala skoraj dvotretjinsko volilno podporo. Na ta način se je izražala tudi vloga SLS in njenega predsednika v Beogradu. Malokateri slovenski politik je naredil takšno politično kariero, vrhunec katere

Rojstna hiša dr. Antona Korošca v Biserjanah

Foto: Peter Brumen

je bilo vsekakor imenovanje dr. Antona Korošca za predsednika vlade leta 1928.

Kulturno društvo za zaščito naravne in kulturne dediščine Sveti Jurij ob Ščavnici ob podpori Občine Sveti Jurij ob Ščavnici ureja stalno spominsko razstavo o življenju in delu dr. Antona Korošca v njegovi rojstni hiši, v Biserjanah. Na hiši je bila leta 1989 nameščena spominska plošča, ki jo je odkril starosta slovenske

politike Ivan Oman. Razstavljeni bodo številni materialni in pisni zgodovinski viri, ki so bili last dr. Antona Korošca in ga predstavljajo kot duhovnika, politika in časnikarja. Razstava bo dopolnjena s 15-minutnim filmom, ki priča predvsem o Koroščevi politični poti in se zaključuje z arhivskim posnetkom njegovega pogreba, enega največjih v zgodovini slovenskega naroda.

Dogodki posvečeni 100-letnici Majniške deklaracije in njenemu glavnemu protagonistu dr. Antonu Korošču bodo dosegli vrhunec konec meseca maja, ko se bodo zvrstile naslednje prireditve:

- **Znanstveni simpozij 100 let Majniške deklaracije; sobota, 27. maj 2017, KUS Sveti Jurij ob Ščavnici; sodeluje 13 udeležencev.**
- **Osrednja vseslovenska prireditev ob 100-letnici Majniške deklaracije in otvoritev spominske sobe dr. Antona Korošca; nedelja, 28. maj 2017.**

PROGRAM

9.00–10.00	Spominska sveta maša – cerkev sv. Jurija (mašo daruje kardinal dr. Franc Rode – ustno potrdil)
10.00–10.10	Položitev cvetja pred doprsnim kipom Antona Korošca – trg Sveti Jurij ob Ščavnici
10.15–11.15	Slovesnost ob 100-letnici Majniške deklaracije (slavnostni govornik: predsednik Republike Slovenije Borut Pahor)
11.30–12.00	Otvoritev in blagoslov spominske sobe Antona Korošca – rojstna hiša Antona Korošca v Biserjanah (slavnostni govornik dr. Feliks J. Bister)

Franc Čuš, predsednik Kulturnega društva za zaščito naravne in kulturne dediščine Sveti Jurij ob Ščavnici

Veselje ob odprtju novega asfalta v Sovjaku

V Sovjaku – zaselek »Mali Sovjak« – je na asfaltiranem dvorišču družine Pšeničnik potekalo slovesno odprtje nove asfaltne ceste. Svečanost je potekala ob kulturnem programu, katerega je vodila Maja Slavič. Popestrili so ga, kot je že tradicija, jürjovski godbeniki, ter sovjaški otroci Brina, Zala, Tinka, Anika in Matic.

O novi pridobitvi je najprej spregovoril župan Miroslav Petrovič, ki je med drugim dejal, da je bilo na novo asfaltiranih 250 m ceste, izvedene pa je bilo tudi 250 metrov preplastitve. Pred asfaltiranjem so uredili kanalizacijo za odvod meteornih voda in vodovod za gospodinjstva, ki živijo ob tej cesti. Celotna investicija, za kar je sredstva v celoti prispevala občina, je znesla 80.000 evrov. Dela je izvajalo podjetje GMW Weindorfer, za

Foto: Ludvik Kramberger

nadzor pa je skrbelo podjetje Rudija Severja. Ob ureditvi ceste so postavili tudi 50 m opornega zidu. Zbrane je nagovoril tudi vaščan Sovjaka, svetnik in podžupan Občine Sv. Jurij ob Ščavnici, Ivan Fras, ki je izrazil zadovoljstvo nad uspešno izvedeno investicijo in se zahvalil občinskemu svetu ter županu za realizacijo obnove, domačinom, ki živijo ob tej cesti, pa za potrpljenje ob izvajanju gradbenih del. Napovedal je še, da bo kmalu asfaltiran tudi odsek ceste v zaselku Hrenovica. Cesto so simbolično, z rezanjem traku, odprli župan Miroslav Petrovič, predstavnica podjetja GMW Weindorfer Petra Weindorfer, Ivan Fras in domačin »Malega Sovjaka« Ivan Košar, blagoslovil jo je domači župnik Boštjan Ošlaj, ki je tistim, ki jo bodo koristili, zaželel srečno vožnjo.

Po končani slovesnosti je župnik blagoslovil tudi obnovljeno kužno znamenje, ki stoji v tem delu Sovjaka. O njegovi obnovi in zgodovini je spregovoril zgo-

Foto: Ludvik Kramberger

vinar Ivan Fras. Ob koncu so se udeleženci otvoritvene slovesnosti odpravili na krožni pohod, kjer je bil položen asfalt, ter se vrnili na prizorišče, kjer so krajanji pripravili bogato pogostitev. Za dobrote na žaru sta poskrbela Drago in Ignac Rajšp. Pravzaprav je bila pogostitev eno samo prijetno druženje krajanov Sovjaka in gostov.

Ludvik Kramberger

Pri Svetem Juriju ob Ščavnici počastili kulturo in podelili priznanja ZKD

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika, 7. februarja 2017, so tudi pri Svetem Juriju ob Ščavnici, ki se je s številnimi pomembnimi predstavniki zapisal na kulturni zemljevid Slovenije, s proslavo počastili kulturo in podelili priznanja najzaslužnejšim kulturnikom občine.

Na začetku velja poudariti, da ni naključje, da Slovenci svoj praznik kulture praznujemo prav 8. februarja. Na ta dan je namreč leta 1849 umrl naš največji pesnik France Prešeren, čigar dela so postala trajna dobrina našega naroda. Bil je eden izmed prvih Slovencev, ki je spoznal, da se je z umetnostjo moč boriti proti neznanju in nekulturnosti.

Vsi, ki so sodelovali na proslavi, se tega še posebej zavedajo. Sonja Karlo, voditeljica, je na oder najprej povabila župana občine Miroslava Petroviča, ki je pozdravil vse prisotne, nato pa še slavnostno govornico. Ta čast je letos pripadla mag. Valeriji Perger, ki je svoje otroštvo in mladost preživela v Okoslavcih ter obiskovala osnovno šolo pri Svetem Juriju ob Ščavnici. Študirala je slovenski jezik in primerjalno književnost, na začetku kariere delala kot profesorica, že nekaj časa pa je zaposlena kot višja svetovalka za šolstvo Slovencev na Madžarskem. Ukvarja se s

sistemom dvojezičnega izobraževanja ter problematiko ohranjanja jezika pri manjšinah, zanima pa jo predvsem didaktika pouka slovenščine kot drugega jezika. V svojem rahločutnem in čustveno obarvanem govoru, ki mu je bilo užitek prisluhniti, je razmišljala o navezanosti na domači kraj in domače ljudi. Poudarila je zavedanje o pomembnosti in obstoju našega naroda ter posameznikov, prav tako pa spregovorila o lepoti slovenskega jezika in spoštljivem odnosu do

slovenske besede. Povedano je podkrepila s citatom Ivana Cankarja, ki je nekoč zapisal, da »so mnogi tuji jeziki pomembnejši in blagoglasnejši, a vendar vsakemu najlepše zveni domača beseda«.

Kulturni program se je nadaljeval z recitalom Prešernovih pesmi, ki so jih pod mentorstvom Lidije Jarc in Maje Strah suvereno predstavili osnovnošolci Miha Pohar, Eva Mlinarič, Teo Kralj Gregorec, Eva Gradišnik, Julija Kronvogel, Julija Polak, Nika Jurkovič, Lana Brumen in Nina Jurkovič.

Sledili so pogovori voditeljice s tremi domačimi pesniki, v katerih so spregovorili o svojem pesniškem izrazu, o načinu in času pesnjenja ter kulturi. Prvi pogovor je potekal s Cvetko Novak. Svojo pesniško pot je pričela v srednjih letih ter se javnosti predstavila s pesmimi Ozki prehodi, Melanholija in Terabitni sovražstva, v prihodnosti si želi izdati še pesniško zbirko. V dru-

gem pogovoru je sodeloval Boštjan Petučnik, ki se s pisanjem ukvarja že 20 let in je izdal pesniško zbirko *Pesmi sivega laboda*. Pesnica Monika Čuš je spregovorila kot tretja. Tudi ona se s pisanjem verzov ukvarja že več kot 15 let in je javnosti že dobro znana z izdajo štirih pesniških zbirk: *Sledi vetra*, *Sinjina*, *Bučanje valov* ter *Bežala bi s konji*.

Kulturni program so z vedno čudovitim in univerzalnim jezikom sveta, glasbo, popestrili nadarjeni in uspešni glasbeniki: Urban Kurbus, ki je zaključil študij klarineta na Akademiji za glasbo v Ljubljani, Nejc Kurbus, študent pozavne na Univerzi za glasbo in upodabljačo umetnost v Gradcu, ter Daniella Kosi, dijakinja gimnazije v Bad Radkersburgu, ki je zaigrala klavirski skladbi.

PODELITEV PRIZNANJ ZKD

Proslava je vrhunec dosegla s podelitvijo priznanj za področje kulture, ki sta jih podelila Boštjan Petučnik, predsednik ZKD Sveti Jurij ob Ščavnici, in župan občine. Priznanja so prejele: Irena Skotnik, ki je dejavna v številnih društvih v občini in je ena izmed ustanoviteljic literarnega in likovnega društva, v zadnjih letih pa se posveča predvsem likovni umetnosti; Monika Čuš, ki je s svojim delom na literarnem področju in z izdajo že prej omenjenih zbirk vidno prispevala k prepoznavnosti ter razvoju kulture v občini; in Slavica Trstenjak za predano delo na dramskem, glasbenem, uredniškem ter organizatorskem področju.

Ob koncu je vredno zapisati tudi to, da je občinsko proslavo pripravil tim zaposlenih v OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici ter vrtcu Sonček, in sicer kot drugo prireditev v ciklu celoletnega dogajanja ob 250-letnici šolstva pri Svetem Juriju ob Ščavnici. Izpostaviti je potrebno tudi dejstvo, da so

prav vsi dobitniki priznanj, kakor tudi vsi nastopajoči, sedanjci ali nekdanji učenci šole, ki je in še zmeraj pomembno vpliva na razvoj ter obstoj kulture tega lepega kraja. Sama proslava pa je dokaz, da smo Slovenci kulturno bogat narod, ki nima samo Prešerna in Cankarja, ampak še mnogo ljudi pravih vrednot, pravih besed.

Besedilo: Maja Strah
Fotografije: Vida Štuhec Kuri

»Sredi rojstne vasi stojim, mlad, srečen in večen« - je zapel naš Edvard Kocbek v pesmi Očiščenje...

Spoštovani rojaki, dragi Jurjevčani!

V čast in neizmerno veselje mi je, da lahko danes, na predvečer praznika slovenske kulture, delim svoje misli in občutja z vami... Da lahko začutim in iz spominov priključim vonj svojih zelenih let, ko sem kot radovedna šolarka sedala v šolske klopi prav na tem kraju...

Štiri desetletja je minilo, odkar sem odšla. Verjetno za vedno. In velikokrat se sprašujem: Kje sem pravzaprav najbolj doma? Kje sem doma in kje zgolj prebivam, kam me nosi tok življenja in kje sem zasidrala svojo dušo? Ko tako tuhtam in tehtam ta vprašanja, se mi nekje v globinah odkriva, da je moj najbolj pravi dom mladost, daljna in vendar, kot da je bila komaj včeraj – če parafraziram prelepo misel Kajetana Koviča, po domu bližnjega sosedu...

Tam za goricami pa še vedno večer diši...

Tako omamno so dišali ti večeri, da sem jim posvetila eno svojih najlepših pesmi. Zdaj dišijo spomini; spomini na zelena leta med vinskimi griči, v moji rojstni vasi Okoslavci, kamor redko, a rada prihajam, čeprav zdaj z besedo dom imenujem kar nekaj postaj v trikotniku med Mariborom, Lendavo in Monoštrom. Grem domov pa rečem, ko se odpravljam na obisk v Okoslavce iskat svojo prleško dušo...

Mladost, prežeta z mojim in maminim petjem v svetojurjevški cerkvi, ob očetovem igranju na orgle, ki so pod njegovimi prsti zvene le veličastno. Moja prihajanja in odhajanja in poslavljanja... Mamo in očeta zdaj obiskujem le še na jurjevškem pokopališču. Ob vonju sveč se zazrem proti starogorski cerkvi pa čez ravnice do bližnjih in daljnih vasi, zaprem oči in vidim konture sveta, ki ga več ni...

Verjamem v besede. Velike, lepe, polne sonca in pozitivne energije, besede, kot so pomlad, zvončki, smeh, zaupanje, ljubezen in tisto kratko, po mnenju mnogih, najlepšo slovensko besedo – midva... Ti in jaz sva par; sva dva; sva midva... Le redki so jeziki, ki poznajo to lepo besedo in slovnično število dvojina. Slovenščina je tak biser. Tudi prleško narečje in še veliko različic slovenščine ohranja dvojino. Smo torej nekaj posebnega, zato bodimo ponosni na naše posebnosti, na velike, tople slovenske besede, ki nam širijo obzorja in odkrivajo nov, mavrični svet...

Foto: Klavdija Bec

Slovenci smo si za svoj kulturni praznik izbrali datum smrti našega dragega in spoštovanega pesnika Franceta Prešerna, kar je, milo rečeno, presenetljiva izbira. Asociacijo smrti, verjamem, da omili drugi bližnji datum – valentinovo, ki je praznik ljubezni. In ker je Prešernovo življenje bilo tako zelo zaznamovano z usodno ljubeznijo, verjamem, da je v vseh povezavah med 8. in 14. februarjem, med pesmimi in jokom, med besedami in molkom, med biti in ne biti, med menoj in vami – usojenost ljubezni...

Danes praznujemo dan slovenske kulture. Dan ljubezni do slovenske besede, njene lepote in srčnosti. Kaj je kultura? So to le pesmi, romani, drame, pa malo glasbe in plesa? Ali je kultura tudi vsaka prijazna beseda in misel, namenjena sočloveku? Je. Kultura je vse, kar je lepo in dobro.

Danes je praznik slovenske besede. Besede,

ki je ne omejujejo več meje, besede, ki svobodno biva v vsem svojem prostoru, od severa do juga, od vzhoda do zahoda. Skrajni vzhod slovenskega kulturnega prostora brez vidnih meja so vinski griči in rodovitne doline na desnem bregu Mure. Tu se je stoletja ohranjala slovenska beseda, tu se je od davnine molilo, pelo, veselilo in žalostilo po slovensko; ne meči, ne puške, ne strahovi, ne malodušje – nič ni moglo izkoreniniti naše slovenske govornice. Utrjevala so jo številna slavna pesniška, pisateljska in druga imena iz teh krajev; utrjevala jo je kultura; mnogi pevski zbori, gledališke skupine in druge oblike kulturnih dejavnosti so desetletja združevale ljudi različnih generacij, skrbele za povezanost, ohranjanje tradicije in slovenske duše. Vse do danes!

In kaj bo jutri? Bo globalistični svet še imel dušo?? Se bo drveči svet ustavil in prisluhnil drobni pesmi, nežnemu zvoku, globoki misli?

Osmi februar, dan slovenske kulture, je pravi čas za premislek. Narodi se ohranjajo le z lastnim jezikom in kulturo, človek je človek po besedi... In ob koncu še misel velikana slovenske književnosti, meni zelo ljubega Ivana Cankarja: »Bogatejši so pač drugi jeziki; pravijo tudi, da so milozvočnejši in bolj pripravi za vsakdanjo rabo – ali slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja! ... Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca!«

Leta in desetletja tečejo in mene je življenjska pot zanesla v povsem drugačne svetove, med drugačne ljudi, kjer se dan za dnem, leto za letom z dušo in srcem borim za vsako slovensko besedo. Naučila sem se živeti drugače, širše, po svoje in po njihovo... A v svojih najtišjih tišinah, najglobljih globinah sem še vedno in bom vedno mala sveta Cecilija, ki na koru jurjevške cerkve poje škofu Grmiču svojo prvo Ave Marijo... Za neko večnost, za angelski spomin...

Valerija Perger

Predstavitev četrte pesniške zbirke Monike Čuš

V nedeljo, 11. decembra, je v Kulturnem in upravnem središču potekala predstavitev četrte pesniške zbirke pesnice Monike Čuš iz Ženika.

Vabilo na predstavitev je bilo podkrepljeno z verzi, ki so zapisani v predstavljeni zbirki, katera nosi naslov »Bežala bi s konji«.

Verzi iz zbirke pa se glasijo:

»Po konjih diše moji lasje, moj pulover in moje srce, če hočeš rad me imeti, moraš razumeti, da sem vetra dekle, najdeš me s konji, ki po širnih planjavah prosto beže ...«.

Predstavitve se je udeležilo okoli 60 ljubiteljev kulture, med njimi član upravnega odbora Fundacije dr. Antona Trstenjaka, dr. Henrik Gjerkeš, pesnik Ludvik Rudolf iz Male Nedelje, zgodovinarica Marija Hernja Masten. Predstavitve zbirke so se udeležili tudi njeni sorodniki mama Marija, sestra Marija in njen sopotnik Stanko, nečakinji

Foto: Marko Čuš

Tanja in Tadeja ter brat Marko. Nečakinja Tadeja je ob predstavitvi zbirke tudi recitirala njene pesmi. Prireditev je ubrano, kot to zna, vodila Breda Žunič. Za glasbeni vložek sta poskrbela violinistka Lea Kocbek in kitarist Dominik Kocbek. Pesmi iz zbirke so recitirale Jasmina Heric in Tadeja Fras, ter avtorica sama. Zbirko je v samozaložbi izdalo Literarno kulturno ljubiteljsko društvo Sv. Jurij ob Ščavnici, ki je izdalo tudi prejšnje tri zbirke. Spremnno besedo za knjigo je napisala Marija Hernja Masten, s katero je Monika Čuš skupaj ustvarjala muzej Ljutomerski kasač.

Voditeljica literarnega večera Breda Žunič, je avtorico Moniko Čuš med drugim vprašala, kako je prišla do tako nenavadnega naslova zbirke. Kot je povedala avtorica, je velika ljubiteljica živali, s katerimi je odraščala na mali kmetiji, domačiji na Ženiku. Navdih ali inspiracijo za naslov zbirke, ki nosi naslov Bežala bi s konji, je dobila, ko je bila zaposlena v muzeju Ljutomerski kasač, kjer so bili tudi konji. V tistem

času ji je nenadoma umrl dobri oče, kar jo je zelo prizadelo. Tedaj je izgubo očeta težko delila z ljudmi. Svojo bolečino je v prisposodbi zaupala konjem. Kot je povedala je v tistem času eden izmed tekmovalnih konjev zbolel. Ker ni zmožel več tekmovati, so mu pripisali smrt. Tudi to jo je prizadelo, zato ga je kupila in ga rešila pred pogubljenjem. Takrat se je zanj za rešenim konjem, ki mu je bilo Forunek – bil je svetlo rjavi lepoteč z belo liso na čelu in s tremi črnimi in enim belim kopitom – začela neka nova pot ... pot prijateljstva, nebesednega sporazumevanja, hvaležnosti, svobode in poti iz osamljenosti«, je v uvodni besedi v zbirki zapisala avtorica.

Zbirka je sestavljena iz več sklopov pesmi, poleg naslovnega, Bežala bi s konji, jo sestavljajo še Sledi časa, Prleške gorice, Pisma očetu, Valovanje ljubezni, zaključuje pa jo sklop Duhovne pesmi.

Ludvik Kramberger

Pevski zbor vrtca Sonček

Vrtec Sonček je znan po pevskem zboru z velikim številom malih pevcev. Vsako leto v njem prepeva okrog 40 otrok, ki obiskujejo vrtec v osnovni šoli. Zbor že 10. leto vodi vzgojiteljica Mateja Maguša. Vsaka ura pevskega zbora je drugačna, saj se otroci marsikaj

novega naučijo. Otroci imajo najrazličnejše opevalne vaje zabavne narave, sprostitvene igre, igre pretvarjanja in vživljanja, gibanja ob glasbi, risanja, pravljičice, uganke ... Repertoar seže od ljudskih, narodnih, pa vse do hudomušnih in otroških zabavnih pesmi. Teme

pesmi so običajno otrokom zelo blizu. Cilj pevskega zbora je, da se predstavi na reviji pevskih zborov ter na koncertu v mesecu maju v KUS-u, ob povabilu pa tudi na nekaterih drugih prireditvah v občini.

Vzgojiteljica Mateja Maguša

Foto: Arhiv vrtca

PESEM SONČKOV OB 50-LETNICI VRTCA SONČEK

Že nekaj let se je v vrtcu Sonček pojavljala želja, da bi imeli svojo himno. Zato se je le-ta v tem letu tudi uredila. Spisala in melodično jo je obarvala vzgojiteljica Mateja Maguša, ob pomoči aranžerja Vlada Maguša. Tako bo Pesem Sončkov, kot sta jo poimenovala, prvič predstavljena na koncertu pevskih zborov 25. maja, kasneje pa še na slavnostni akademiji ob 250-letnici šole in 50-letnici vrtca, v mesecu oktobru. Zapeli jo bodo otroci pevskega zbora vrtca Sonček.

PESEM SONČKOV

NAVIHANCI IZ VRTCA SMO,
SONČKI VAŠI ZLATI,
PESMICE PREPEVAMO,
PRAVLJICE POSLUŠAMO.

RADI RAZISKUJEMO,
RIŠEMO IN PIŠEMO,
REDNO TELOVADIMO,
SE POGOVARJAMO.

KORAK NAZAJ, KORAK NAPREJ
PA ZAPOJMO VSI, JUHEJ!

»MI SONČKI MALI SMO,
KAJ VRTEC BI BREZ NAS?
IGRAMO SE IN PLEŠEMO
PA HITRO MINE ČAS.«

»MI SONČKI MALI SMO,
KAJ VRTEC BI BREZ NAS?
IGRAMO SE IN PLEŠEMO
NIKOLI NI DOLGČAS«

ČE TREBA JE
SMO GUSARJI,
PA TUDI INDIJANCI,
VČASIH PRIDNI, VČASIH LUMPI,
MALOKDAJ ZASPANCI.

KORAK NAZAJ, KORAK NAPREJ
PA ZAPOJMO VSI, JUHEJ!

MI SONČKI MALI SMO...

MI SONČKI MALI SMO...

...IGRAMO SE IN PLEŠEMO
NIKOLI NI DOLGČAS.

Vzgojiteljica Mateja Maguša

Predpraznična druženja

Veseli december je bil za otroke 2. skupine še posebej zanimiv, saj so se kar vrstili obiski v skupini.

Najprej smo medse povabili Inino babico, ki nam je prišla izdelat adventni venček. S sabo si je prinesla ves potreben material in se v skupini lotila izdelovanja. Naš prispevek k izdelovanju ni bil velik, le opazovali smo jo in ji podajali vejice zelenja. Še posebej je sodelovala Ina, ki je bila ves čas tesno ob njej in se počutila zelo ponosno. Izdelan venček je krasil našo mizo ves adventni čas.

Naslednji obisk, ki smo ga bili deležni, je bila Binetova mama, ki je del dopoldneva namenila nam in obenem tudi sebi, saj jo navdušu-

je slikanje. Resnično ima izredne slikarske sposobnosti, kar nam je dokazala s slikanjem na velik plakat, kjer je nastala zimska pokrajina z Božičkom in njegovimi sanmi. Otroci so jo z navdušenjem opazovali, še posebej pa Bine, ki ni vedel kako bi izkazal veselje, da je njegova mama z nami v vrtcu.

Zanimivost zimskih večerov nekoč na kmetiji pa nam je prikazala Tinejeva babica, s katero smo doživeli »delavni« dopoldan, saj je s sabo prinesla suh fižol in orehe. Pridno smo se lotili dela in posode z luščenim fižolom so se polnile. Tolčenje orehov je bilo za nas skoraj pretežko, ampak poskusili smo in nihče se ni s kladivom po prstu. Babica je z nami zelo uživala, še posebej, ko smo ji zaplesali in zapeli.

Tik pred božičem pa smo medse povabili babico Miha R., ki si je vzela čas in nam pričarala pravljíčno urico z božično zgodbico o sovici in njeni božični kapi. Z ročno lutko sove je zgodba bila še zani-

mivejša in ob koncu smo božično kapo od sovice tudi dobili.

Vsem: Inini babici, Binetovi mami, Tinejevi babici in Mihovi babici, smo se ob koncu obiska

lepo zahvalili z majhno pozornostjo. Veseli smo bili, da so si vzeli čas iz svojega natrpanega vsakdana in ga namenili nam ter še posebej svojim vnukom, otrokom, ki so se ta dan počutili zelo pomembni. Ti koščki dopoldneva nam bodo ostali v lepem spominu. Takšna druženja so velikega pomena za vse: otroke, starše, stare starše in vzgojitelje. Krepijo se vezi, medgeneracijski odnosi in razgibanost življenja ter dela v vrtcu.

Vzgojiteljici II. skupine: Marija Rudolf in Svetlana Prelog

**Fotografije posnela:
Marija Rudolf**

Matematika v vrtcu

Ker se že v predšolskem obdobju zavedamo pomena zgodnje vključitve matematike v razvoj otrokove miselnosti, temu področju posvečamo tudi nekoliko več pozornosti.

V sklopu tematike »IGRAMO SE MATEMATIKO« smo v skupino 4 medse povabili Ajdino mamo, ki je po poklicu učiteljica matematike in je zaposlena na gimnaziji Franca Miklošiča v Ljutomeru. Gospa Štefka Štrakl, prof. matematike, se je povabilu z veseljem odzvala je na otrokom primeren način preko različnih igrice z gradniki JOVO SISTEM približala matematiko. Sprva so otroci kup gradnikov le opazovali in pridno čakali na nadaljnja navodila, nato pa so se sko-

zi igro seznanili in utrdili imena za barve. Spoznali smo tudi različne geometrijske oblike (trikotnik, štirikotnik, pet-kotnik, šest-kotnik), katerim smo skupaj preštevali kote. Preko omenjenih gradnikov so otroci pridobivali predvsem na prostorskih predstavah, spoznali

pa so tudi imena za osnovne geometrijske oblike. Otroci so ob igri z JOVO gradniki neizmerno uživali, bili so zelo ustvarjalni, saj so si izdelali veliko različnih 3D modelov.

Vzgojiteljci
Nina Ajlec in Petra Rošker

Prometna vzgoja v vrtcu

Otrok je že od malih nog aktiven udeleženelec v prometu in prav zato je pomembno, da se zna v njem tudi primerno obnašati.

Prometna vzgoja se ne začne šele z vstopom otroka v šolo, temveč s prvimi koraki. Pomembno je, da se otrok že v zgodnjem otroštvu, skozi različne dejavnosti, uči osnovnih veščin ravnanja v prometu. Pri vsem tem so nam v pomoč tudi policisti, ki nas obiščejo, se z nami sprehodijo, nas opozorijo na nevarnosti in učijo o varnosti v prometu. Otrokom predstavijo tudi svoj poklic in nekatere pripomočke, ki jih pri svojem delu potrebujejo. S svojim zgledom pa k varnosti v prometu pripomoremo vsi udeleženci.

Tudi otroci in vzgojiteljice skupin v OŠ smo medse

povabili policista Roberta in se skupaj z njim podali na daljši sprehod po našem kraju. Poučil nas je, kako se pravilno in varno vesti na cesti, kako pravilno prečkati cestišče ter nas opozoril, na kaj moramo biti pozorni kot pešci v prometu. Otroci so bili seveda tudi navdušeni ob ogledu policijskega vozila in nad tem, da so lahko tudi sami sedli vanj. Policist Robi je otrokom razdelil tudi odsevne kresničke, s katerimi bomo v prometu vidnejši.

Prometna vzgoja je vzgoja za življenje, zagotovo pa življenja tudi rešuje. Vsaka sekunda, ki je v vzgoji posvečena prometni preventivi, je naložba v varno prihodnost naših najmlajših.

Vzgojiteljica Dragica Pertoci

Šola se je predstavila na festivalu IZUM 2016

Zveza za tehnično kulturo Slovenije organizira festival IZUM. Festival je dobil ime po besedah, ki predstavljajo bistvo tega festivala, in sicer inovativnost, znanost in ustvarjalnost mladih.

V tem šolskem letu je festival, na katerem se lahko predstavijo osnovne šole iz Pomurja, trajal od 22.– 24. 11. 2016, odvijal pa se je v trgovskem centru Maximus v Murski Soboti.

Naša šola se je odločila, da bo na

festivalu predstavila svojo visoko gredo. Izdelali so plakat Od ideje do pridelka. Pri izbirnem predmetu Obdelava gradiv – les so izdelali ohišja za mini visoke grede. V le-te so pri naravoslovnem krožku nadevali podoben material, kot na pravi visoki gredi in posejali oz. posadili nekaj vrtnih rastlin. Pri vsaki gredici so upoštevali, katere rastline so dobre sosede. Gredice so opremili z lepimi napisi. Plakat in mini gredice so uporabili pri pripravi razstave na festivalu IZUM 2016. Za lepši videz so dodali še v šoli narejene posode iz barvnega odpadnega papirja ter jih napolnili s suhimi zelišči iz šolskega zeliščnega vrta.

Zapisala: Mateja Krajnc

Obiskali smo kmetijo Lančič

Novembra 2016 smo v okviru naravoslovnega dneva obiskali kmetijo Lančič v Žihlavi. Tema naravoslovnega dneva je bila prehrana in samooskrba. Prijazni mladi gospodar Rok nam je povedal in pokazal veliko zanimivega. Spoznali smo, s čim se ukvarjajo, katero živino gojijo in kaj vse na njihovi kmetiji pridelujejo. Njegov oče, Jožef Lančič, nam je predstavil najnovejše smernice kmetovanja, ki jih je pred kratkim izvedel na izobraževanju v tujini.

Na koncu zanimive predstavitve so nas pogostili s toplim čajem in svežimi domačimi buhteljmi, ki so nam dali energijo za nadaljevanje poti proti Stari Gori. Tam smo si ogledali intenzivni in visokodebelni sadovnjak ter turistične znamenitosti Stare Gore.

Naši devetošolci so spoznali, kako pomembno je znanje, izobraževanje, pridne roke, iznajdljivost in nenazadnje tudi medgeneracijsko sodelovanje za uspeh pri delu in v življenju nasploh.

Zapisala: Mateja Krajnc

Materinski dan na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici

Na predvečer materinskega dne, 24. 3. 2017, je v Kocbekovi dvorani Kulturno-upravnega središča Sveti Jurij ob Ščavnici potekala že tretja prireditev v okviru praznovanja 250-letnice OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici.

Le-ta je bila darilo, ki so ga učenci ter njihovi mentorji namenili materam, in sicer predvsem kot zahvalo za svoj biti, obstajati. Tone Pavček, Slovencem ljub in radobeseden ter v naslovu izposojen velikan poezije, je zapisal: »Rojstvo je zame najlepša beseda, je beseda besed in vsebeseda. Poimenuje tisto, česar ni

bilo, pa se je narodilo: otrok, ptica, roža, lepa misel, še lepša ljubezen. Je prvi mejnik in večni majnik, ko se spočenja življenje in svet obnavlja.»

Prireditev sta prijetno povezovala učenca 5. razreda, Eva Kurbos in Patrick Vogrinec. Pričela se je s prihodom prvošolcev, ki so deklamirali Kosovelovo Nesem sončnico na rami. S tem so simbolično primerjali sončnico z materjo, ki je hkrati nežna in krhka, a tudi neznansko močna ter zmožna brezpogojne ljubezni. Sledila je vrsta točk, ki bi jih lahko razdelili v tri tematske skupine. Ena je opevala pomladno prebujenje z znanilci pomladi: trobenticami, vijolicami, lilijami, čebelami, metulji ... V drugi je bila izpostavljena mati, ki vsako jutro svojega otroka zbudi z nasmehom na obrazu, vsako stvar premisli dvakrat – enkrat zase

in drugič za otroka – in razume tudi tisto, česar otrok ne pove. Ob vsem tem pa še hodi v službo, kuha, pere, lika, pospravlja ... Z recitalom Pavčkovih pesmi so učenci pokazali, da jim je ob materi pomembna celotna družina, in sicer babice, dedki, tete, strici ter seveda očetje. Poudarili so, da očetova roka, ki poboža otroka, poboža tudi materino srce. Glasbeni točki, skeč Janezek ter namišljeni zvezdniški intervju z znano osebo, to je Injo Zalta, pa so zaznamovali tretjo, tematsko raznovrstno skupino. Dobro uro trajajoča prireditev, ki je bila zares »bogata gostija iz sončnih pogač in luninega biskvita«, se je zaključila s pesmijo. Na odru so vsi nastopajoči, teh je bilo kar sto dvajset, z združenimi močmi zapeli zaključno pesem, kar je naredilo prireditev še toliko bolj čarobno.

Da bi čarobnost prijaznih medsebojnih odnosov trajala vse leto in vsak dan posebej, je želja vseh učencev in zaposlenih na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici. In ker nihče ne zna povedati lepše, kot je to znal že uvodoma citirani Tone Pavček, naj zaključimo s še eno lepo mislijo, ki je prišla izpod njegovega peresa in se rodila v njegovem srcu: »Vsaka mama je prava mama, / dana za srečo in za veselje. / Prava. In ena sama. / Dana za vse življenje.»

Besedilo: Maja Strah
Fotografije: Aleš Pukšič

VSESLOVENSKI NATEČAJ »PLANETU ZEMLJA PRIJAZNA ŠOLA 2016/2017«

V šolskem letu 2015/16 je OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici pridobila naziv
PLANETU ZEMLJA PRIJAZNA ŠOLA 2015 /2016.

Planetu Zemlja prijazna šola je projekt, ki pomaga k ohranjanju naravnega, kulturnega in nacionalnega izročila Slovenije, razvija zdravo samopodobo posameznika ter spoštljiv in odgovoren odnos človeka do okolja in narave. Zato smo se nekateri razredi v sodelovanju z društvom Planet Zemlja prijavili na projekte: EKO BERI, ČEBELJA POT ter URBANA PERMAKULTURA – ŽAKELJ V UČILNICI.

S projektom želimo doseči, da bi odgovoren odnos do sočloveka, vseh živih bitij in narave, postal način življenja prihodnjih generacij.

S prijavljenimi projekti smo si tudi v letošnjem šolskem letu 2016/17 želeli pridobiti naziv Planetu Zemlja prijazna šola 2016/17.

Koordinator projekta: Nataša Paldauf

PROJEKT: EKO BERI

Učenci 1.a in b razreda OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici so izdelali dva projekta EKO BERI.

Cilj projekta je na otrokom primeren način vsebine okoljskega značaja, ki jih najdemo zapisane v knjigah, prenašati v njihovo zavest in navade. Vsak razred si je izbral eno knjigo, ki smo jo nato prebrali in na njeno temo izdelali različne izdelke.

V 1.a smo izbrali pravljico M. Pfisterja Mavrična ribica. Ob njej so otroci spoznali, da moramo biti prijazni

drug z drugim, da se moramo imeti radi, si pomagati ter z drugimi deliti kar imamo, saj lahko drugače hitro ostanemo sami in brez prijateljev.

Po branju knjige smo si ogledali še lutkovno predstavo Mavrična ribica, nato pa smo pričeli z ustvarjanjem. Najprej smo si z vodenimi barvami pričarali na listu morje in nato z barvnimi kredami narisali čudovite ribice, morske zvezde, hobotnice ... Ker je imela mavrična ribica svetleče se luske, ki jih je na koncu pravljice razdelila drugim ribicam, smo le-te izrezali iz svetleče se odpadne embalaže in jih prilepili na ribice. Otroci so bili nad svojimi končnimi izdelki zelo navdušeni.

**Besedilo in fotografije: Nataša Paldauf,
razredničarka 1.a OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici**

PROJEKT: EKO BERI

V 1.b smo izbrali znano pravljico Ele Peroci Muca Copatarica. Pravljičo otroci poznajo že iz vrtca ali od doma. V šoli smo pravljico prebrali in se o njej pogovorili. Za razvoj ročnih spretnosti smo se odločili,

da bo vsak otrok sešil svoj copatek. Otroci so si copat narisali na trši karton in ga izrezali. Z luknjačem smo s skupnimi močmi naredili luknje. Od doma so otroci prinesli ostanke volne. Ob vodenem razgovoru smo prišli do sklepa, da bomo te ostanke koristno uporabili, namesto da jih vržemo v smeti. Učenci so bili nad delom zelo navdušeni. Večina učencev je znala sama sešiti svoj copat, nekateri pa so potrebovali malo pomoči.

Nastali so lepi copatki, po želji pa so jih učenci še pobarvali.

Besedilo in fotografije: Marta Kurboš, razredničarka 1.b OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici

Srebrno priznanje za »Jürjovško košarico d. o. o.«

Turistična zveza Slovenije in Zavod RS za šolstvo sta v šolskem letu 2016/2017 razpisala že 31. državni festival Turizmu pomaga lastna glava. Letošnja tema festivala je bila POTUJEM, TOREJ SEM. Festival vključuje izdelavo turistične naloge in predstavitev le-te na turistični tržnici.

OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici sodeluje na tem festivalu že vrsto let. Letos pa so se raziskave lotili mladi turistični raziskovalci iz šestega, sedmega in osmega razreda: Larisa Šoštarich, Lucija Šijanec, Miha Pohar, Maša Domajnko, Julija Paldauf, Aljoša Gašper Kupčič, Eva Gradišnik, Astrid Lovrec, Maja Lasbacher in Julija Kronvogel pod

Foto: Anita Zelenko

mentorstvom Bojane Kronvogel in Anite Zelenko.

Našo pot med lokalnimi pridelovalci hrane smo predstavili na turistični tržnici, ki je potekala v četrtek, 6. aprila 2017, med 15. in 19. uro v Mercator centru Maribor. Za

trud smo bili nagrajeni s srebrnim priznanjem.

Učenci turističnega krožka z mentoricama Bojano Kronvogel in Anito Zelenko

Srebrno priznanje na 25. regijskem srečanju mladih raziskovalcev

V ponedeljek, 3. aprila 2017, je na OŠ III Murska Sobota potekalo 25. regijsko srečanje mladih raziskovalcev osnovnošolcev in srednješolcev. Udeležili sta se ga tudi dve učenki (Urška Frasnica in Julija Paldauf) iz OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici, ki sta v šolskem letu 2016/2017 na podlagi šolskih kronik in ustnih virov raziskovali praznike in praznovanja na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici po letu 1945 ter jih primerjali s prazniki in praznovanji v samostojni Sloveniji. Izvedli sta tudi anketo o poznavanju praznikov med učenci od 7. do 9. razreda na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici.

Na podlagi analize in sinteze zgodovinskih virov je nastala raziskovalna naloga z naslovom Prazniki in praznovanja na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici – obdobje 1945–2016, ki je bila na regijskem srečanju mladih raziskovalcev ocenjena s srebrnim priznanjem.

Prazniki so bili v različnih časovnih obdobjih del šolskega koledarja ter so odraz trenutnega družbeno-političnega, kulturnega in gospodarskega stanja v neki družbi.

Nova družbena ureditev po letu 1945 je dala praznikom in praznovanjem v šolstvu močan ideološki naboj, kjer se je poudarjal pomen narodnoosvobodilnega boja. Cerkevni prazniki so bili potisnjeni v ozadje. Eden najbolj povezovalnih praznikov je bil 25. maj (Dan mladosti). Osrednji državni praznik pa je bil 29. november kot dan spomina na drugo zasedanje AVNOJ-a (Dan republike). Edini cerkveni praznik je ostal 1. november. Z osamosvojitvijo Slovenije (1991) so bili odpravljeni vsi jugoslovanski prazniki in uvedeni novi. Po letu 1945 so bili učenci vključeni v pionirsko organizacijo. Sprejem cicibanov med pionirje je potekal slovesno na dan pionirjev 29. septembra. Ta dogodek je v samostojni Sloveniji nadomestil sprejem prvošolčkov v šolsko skupnost. S Pravilnikom o šolskem koledarju v osnovni šoli so šole dolžne izvesti šolsko proslavo 25. 6. in 26. 12. ter ob kulturnem prazniku 8. februarja.

Od pomembnejših oseb so se na šoli pri Sv. Juriju ob Ščavnici spominjali dr. Antona Korošca, Edvarda Kocbeka, Otona Župančiča in Ivana Cankarja.

Mentorica: Anita Zelenko

Šolski sklad OŠ in vrtca Sonček

Začetki ustanovitve oziroma delovanja Šolskega sklada OŠ SV. Jurij ob Ščavnici segajo v leto 2008. Ustanovljen je bil na pobudo nekaterih staršev, ki so želeli donirati finančna sredstva za pomoč otrokom v stiski. Upravni odbor ŠS sestavljajo štirje predstavniki staršev in trije predstavniki zavoda.

Ustanovil se je z namenom zbiranja finančnih sredstev iz različnih virov, ta sredstva pa namenja za različne dejavnosti, za katere ni podlag financiranja iz javnih sredstev.

Cilje in dejavnosti, ki smo si jih zadali v vseh teh letih smelo uresničujemo, ne glede kdo je vodja ali predsednik.

V letih delovanja smo organizirali različne dobrodelne koncerte, pevske, glasbene, folklorne prireditve, pa tudi razne bazarje in dramske uprizoritve, kjer smo zbirali prostovoljne prispevke. Z zbranimi finančnimi sredstvi smo tako z oblekami opremili folklorno skupino v vrtcu Sonček in dve folklorni skupini v osnovni šoli. Nabavili smo tudi določene pripomočke za igro ter delo otrok s posebnimi potrebami.

Del zbranih sredstev pa se vedno namenja za pomoč otrokom v stiski. Posameznik (prosilec) lahko iz sredstev šolskega sklada letno prejme največ 80 evrov, seveda če je dovolj sredstev.

Tako je komisija ki deluje znotraj sklada otrokom v stiski pokrivala delno ali v celoti različne stroške, kot so; šole v naravi, šolske ekskurzije, prehrano, vrtec v naravi, plavalne tečaje, seveda pa vse v skladu s Kriteriji o delitvi sredstev.

Kljub vedno večji finančni stiski ki jo doživljamo v teh kriznih časih, znamo še vedno odpreti svoje srce in svoje dlani in pomagati drugim. Bogat ni tisti ki prejema, bogat je tisti ki daje.

In to bogastvo sočutja do drugih znamo vedno znova dokazovati, ko je potrebno darovati.

Iskreno smo hvaležni vsem ki ste kdaj koli darovali za vse navedeno, saj vas bodo otroci za vaš dar zagotovo nagradili s kakšnim svojim nastopom.

Prepričani smo, da svoje poslanstvo opravljamo humano, v dobrobit naših otrok. Zelo bomo veseli, če bomo pridobili še kakšne posamezne donatorje, ki so pripravljene darovati za potrebe šolskega sklada, saj pri nas vsak evro šteje.

**Predsednik UO šolskega sklada
Jurij Marhold**

Babica Marmelada

Dramski krožek vrtca Sonček se je že tretje leto zapored uvrstil na regijsko srečanje otroških gledaliških skupin.

Letos smo se pri krožku naravnost zaljubili v Babico Marmelado. To je sicer lutkovna predstava Roka Vilčnika, a smo jo malo preuredili in prilagodili za kar 26 vrtčevskih igralcev, starih 5 let. Predstava je nastajala od meseca oktobra s tedenskimi obiski krožka. Mladi gledališčniki so spoznavali gledališke prvine in pridobivali prve izkušnje na odrskih deskah. Pri vajah nam je pomagala vzgojiteljica Barbara Muhič, pri nastopih pa vzgojiteljica Vera Mihalič.

17. marca smo se udeležili srečanja

Foto: Arhiv vrtca Sonček

otroških gledaliških skupin v Gornji Radgoni ter navdušili gledalce in strokovno ocenjevalko Aleksandro Blagojevič. Uvrstili smo se na regijsko srečanje, ki bo v mesecu maju v Ljutomeru. Veselje otrok in mentorice je seveda nepopisno in

komaj čakamo, da se v aprilu predstavimo tudi domačim gledalcem.

**Mentorica dramskega krožka
Sonja Karlo**

Aljoša Kaučič je nagrado za »Olimpijski plakat Rio 2016« delil s sošolci

Osnovna šola Sv. Jurij ob Ščavnici je sodelovala na likovnem natečaju »Olimpijski plakat Rio 2016« (olimpijski veleplakat – jumbo plakat), ki ga je razpisal Olimpijski komite Slovenije v sodelovanju z velikim sponzorjem olimpijske reprezentance Slovenije, Europlakatom.

Olimpijski plakat je najbolj prepoznavni simbol olimpijskih iger. Ustvarjalna pot učencev se je usmerila v razmišljanje o bli-

Foto: Arhiv OŠ

žajočih se poletnih olimpijskih iger v Riu. Učenci so pri urah likovne umetnosti z izvirnimi likovnimi vsebinami ustvarili številne slikovite predloge, ki vključujejo tematiko povezano z olimpijskimi športi poletnih olimpijskih iger, v katerih uspešno nastopajo slovenski športniki in športnice.

Za sodelovanje se je odločilo 31 vrtcev, 75 osnovnih šol in 21 srednjih šol, več kot tisoč otrok pa je ob pomoči mentorjev izdelalo 537 slovenskih olimpijskih plakatov (65 vrtci, 395 OŠ in 77 SŠ). Žirija je izbrala 15 najboljših (5 predšolskih, 5 osnovnošolskih ter 5 srednješolskih) plakatov.

Med pet najboljših v kategoriji osnovnih šol se je po mnenju žirije uvrstil plakat učenca OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici. Oblikoval ga je ALJOŠA KAUČIČ (učenec 9. razreda). Nadaljnjo usodo pa je žirija prepustila glasovanju splošne javnosti na FB profilu Europlakata. Naštel je največ glasov ter tako postal zmagovalec v kategoriji osnovnih šol. Uspeha smo bili zelo veseli, najbolj pa seveda zmagovalec Aljoša ter seveda vsi njegovi sošolci, saj je nagrada pripadala celotnemu razredu.

Sklepni del natečaja se je zgodil v sredo, 8. junija 2016, ko je Aljoša nagrado s svojimi sošolci delil na nagradnem izletu v Ljubljani. Organizatorji »Olimpijskega plakata Rio 2016« so učence sprejeli v novem Olimpijskem muzeju, kjer so učencem pripravili slavnostni sprejem ter uvodni nagovor. Tam nas je pričakal tudi olimpijec, dvakratni svetovni in štirikratni evropski prvak ter eden najuspešnejših slovenskih orodnih telovadcev, Mitja Petkovšek. Najbolj zabavni in sproščeni del se je nadaljeval v Vodnem mestu Atlantis, kjer sta učence prevzeli animatorki. V pestri ponudbi vodnega športa, vodnih iger in najzanimivejših spustih po toboganu so učenci zaključili dan, ki bo ostal v najlepšem spominu. Proti domu smo se napotili oblečeni v majice v barvah slovenske olimpijske reprezentance, katere so nam podarili organizatorji. Šoli pa bo ostala v spomin knjiga najboljšega športnega fotografa Aleša Fevžerja s fotografijami slovenskih olimpijcev.

Aljoši je na šolski zaključni prireditvi čestital tudi g. ravnatelj Mako Kraner, sledil pa je tudi svečani sprejem pri g. županu Miroslavu Petroviču.

Mentorica Mira Petek

Foto: Arhiv OŠ

Čebelarski krožek

Z začetkom novega šolskega leta je čebelarski krožek na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici ponovno začel delovati. Z njim smo zakorakali v 7. leto delovanja. Na veselje mentorjev se je število krožkarjev povečalo na 21. Vsak učenec čebelarskega krožka pa je prejel 212 ml kozarec našega medu, seveda pravilno označenega in prelepljenega, da ga je odnesel domov in doma pokazal sadove našega dela. Preostanek medu pa smo dali na razpolago osnovni šoli, da ga porabi za malice in poslovna darila.

Z novim šolskim letom smo prav tako ponovno začeli obremenjevati naše možgane s čebelarsko tematiko in se začeli pripravljati na novo čebelarsko sezono. Tako smo zbijali in žičili satnike, izdelovali sveče, izdelovali balzame za ustnice, pozabili pa nismo niti na sladke medenjake, katere smo sami spekli.

Foto: Arhiv OŠ

19. septembra na »Dan miru«, smo ob učnem čebelnjaku posadili lipo za naše čebele. Ob prihodu pomladi nas je razveselilo dejstvo, da so naše čebele 100 odstotno preživele zimo, kljub temu, da smo že vedeli, da je prezimitev čebel na našem območju zelo slaba.

V lanskem letu je mentorjem če-

belarskega krožka ponovno uspelo navdušiti učenca Blaža Novaka, da je še sam začel aktivno čebelariti. Pred tem je moral za čebelarstvo navdušiti še svoje starše, da mu finančno pomagajo. V lanskem letu je na izrednem občnem zboru postal tudi član našega čebelarskega društva in je tako naš najmlajši čebelarsko aktivni član. Spet se je pokazalo, da ima lahko čebelarski krožek dvojni učinek. Vzgoji nam

mlade čebelarje, zraven pa še navduši starše krožkarjev do te mere, da tudi starši krožkarjev začnejo čebelariti. Našemu krožku je to v kratki zgodovini delovanja uspelo že drugič in na to smo zelo ponosni, saj menimo, da je prav to poglobitveni cilj čebelarskih krožkov. Prav tako pa je v lanskem letu Sanja Lovrec, učenka čebelarskega krožka, postala najmlajša članica čebelarskega društva Sv. Jurij ob Ščavnici.

Za konec vas v imenu celotnega čebelarskega krožka lepo pozdravljamo s čebelarskim pozdravom »Naj medu«.

Mentorja čebelarskega krožka
Vlado Paldauf in
Vlado Žinkovič

Foto: Čebelarska zveza Slovenije

Kralj regratovih lučk in Minister v škripcih

Ljubiteljsko dramsko društvo Sveti Jurij ob Ščavnici je to leto še posebej aktivno. Na oder smo postavili tudi otroško predstavo Gabrijele Kolbič Kralj regratovih lučk. V njej sodeluje deset nadobudnih mladih osnovnošolcev z veliko igralskega potenciala. Predstavo so otroci skupaj z mentoricami Nastjo Hecl, Valerijo Veberič in Sonjo Karlo od začetka do konca snovali skupaj ter spoznavali kako predstava nastaja. Sledili so številni nastopi ob različnih priložnostih. Odrasla igralska skupina z enajstimi člani je januarja poskrbela za premiero našega odmevnega Ministra v škripcih, avtorja Raya Cooneya. Režiserka Suzana Kšela o novi komediji: »Moram priznati, da se spr-

Foto: Arhiv LDD

šujem o mejah, do katere lahko gre gledališka predstava v želji, da bi na vsak način ugajala in vzbujala predvsem smejalno žlezo gledališke publike. Kot amaterji se v tej situaciji tako na odru tudi obnašamo, v želji, da gledalci ne bi pomislili na dolgočasenje.« Samo takrat, kadar stvari ne uspejo, pa naj gre za preveč znižan ali »šmirantski« humor, ali za kakšno drugačno posiljevanje, pa stvar vzamemo v svoje roke in takrat sledi improvizacija.

Z obema predstavama smo se udeležili tudi območnih srečanj v Gornji Radgoni – srečanje otroških gledaliških skupin in srečanje odraslih gledaliških skupin oz. Linhartovo srečanje.

Predsednica LDD Sonja Karlo

20 let Dežurnih krivcev

V letošnjem oz. konec lanskega leta je minilo 20 let od ustanovitve alternativne rock skupine Dežurni krivci in prav tako dolgo traja tudi festival »Jürjovo je«. Z idejo, narediti koncert v stari kinodvorani v Sv. Juriju ob Ščavnici, so prišli na dan člani benda Dežurni krivci. Takoj se je prijela med našimi prijatelji in leta 1997 se je aprila zgodil prvi festival. Na njem je nastopila mariborska skupina Bob Rock in na enem izmed prvih nastopov tudi domači Dežurni krivci. Ideja je bila, da se dela koncert v prvi vrsti za bende, ki se jim nudi prvovrstno gostoljubje, da se dela koncert z nekomercialno, alternativno glasbo, da bi se lahko na tem koncertu zbirali mladi in mladi po srcu, ki jim ni dovolj zabava,

Foto: Arhiv DK

ampak jim je pomembna tudi glasba in sporočilnost besedil. Na prvi festival so prišli predvsem domačini in ljudje iz bližnje okolice. V naslednjih letih se je koncert razvijal in o njem je bilo vse več govora,

najprej po lokalnih medijih, nato pa tudi širše po Sloveniji in festival si je pridobil veliko veljavo med glasbenimi skupinami te zvrsti, kakor tudi med vedno številčnejšo publiko. V teh 20. letih se je nabralo nekje od 100 do 110 nastopajočih skupin iz Slovenije in iz tujine. Pa naj naštejemo samo

nekatero: Let 3 (Hr), Father (Hr), Psycho-Path (Slo), Damir Avdić (BiH), Ana Pupedan (Slo), Res Nullius (Slo), Demolition Group (Slo), Werefex (Slo), ŠKM banda (Slo), Hesus Ator (Hr), One Piece Puzzle (Hr),

Zmajev rep, Eternia, No cenzura, Shaman, The Gen, Malik, Mana (Slo-Bistrica ob Sotli ... (v času, ko smo koncert organizirali Dežurni krivci, je nastopal vsako leto en bend iz neverjetne Bistrice ob Sotli). Vsi ti bendi in še veliko več jih je nastopalo, ko smo festival organizirali Dežurni krivci. Leta 2011 pa so organizacijo prevzeli mladi, ki so se organizirali v Mladinsko društvo čebela. To so bili člani takrat obstoječe rock skupine Žveplani angeli. Z veseljem smo predali organizacijo mlajšemu rodu, ki organizacijo dela več kot zadovoljivo, nadaljujejo in razvijajo ideje, ki smo jim Dežurni krivci postavili temelje. Tako so od leta 2011 povabili bende iz malo oddaljenejših krajev, kot je to bilo običajno do tedaj. Tako so nastopili: Awakening sun - Litva, Los Explosivos - Mexico Fat President (Hr), Djevara (Velika Britanija), PONOR, Man Zero (Hr)..... in seveda mnogi drugi. Po dvajsetih letih se obeta spet novo obdobje festivala Jürjovo je, saj se le ta seli v Klub Jama. Stara kinodvorana je namreč postala nevarna za obiskovalce. Letos bodo 21. aprila, na 21. Rock festu »Jürjovo je« nastopili: GOLLIWOG (melodični hardcore/ Ribnica), PERSONS FROM PORLOCK (garage psych pineapple pop/ Ljubljana), CLOCKWORK PSYCHO (Psychobilly/punkabilly/ Ljubljana), DRONE HUNTER (Minimalism/Energy/Groove/ Varaždin), REACH (HC / Pomurje). Vabljeni!

Dežurni krivci smo nastali leta 1996, ko smo se prijatelji Leon, Tomas, Marko in Igor dogovorili in navdušili nad idejo, da bi imeli bend. Najprej smo preigrali priredbe pesmi, ki smo jih tudi poslušali. Je pa od samega začetka bila ideja, da bomo delali avtorsko glasbo. Tako je do sedaj nastalo približno 60 avtorskih pesmi, ki so posnete na, do sedaj, štirih studijskih albumih. Besedila so večinoma s slovenščini, nekaj jih je tudi v angleščini. Tako so po vrstnem redu nastale:

- Nikogaršnje mesto (Daleč od ljubezni), l. 2001, stu-

Foto: Arhiv DK

dio KIF KIF Ljubljana, producent Aleš Dvorak, DK records

- Kakor Človek, l. 2003, studio Metelkova, Mea Culpa Studio, Police Station Studio, producent Aldo Ivančič, DK records

- Strup, l. 2007, studio UTT, Celovec, Avstrija, producent Hannes Jaeckl, DK records

- Fakti, mobilni studio v kulturnem domu Ruše, producent Hannes Jaeckl, GBTM records

Posneta je tudi plošča Izštekani, ki je bila leta 2002 posneta v studiu 1, Val 202, Ljubljana, in je izdana v samozaložbi v 50 izvodih. V oddaji smo nastopali na povabilo Jureta Longyke z akustično prirejenimi lastnimi skladbami.

Zadnja tri leta se pripravlja naslednja plošča, ki je že tudi delno posneta, izid pričakujemo konec leta 2017 ali v začetku leta 2018.

Najpomembnejši del zgodbe o Dežurnih krivcih pa so koncerti. Največ jih je bilo odigranih po klubih in festivalih po Sloveniji, nekaj tudi v tujini (turneja po BiH, turneja po Hrvaški, Italija, Avstrija). Tako smo si v alternativni rock sceni pridobili precejšnjo prepoznavnost. V izvedbi koncertov tudi najbolj uživamo in zato se enkrat tedensko trudimo na vajah, ki jih imamo zadnjih 18 let v kletnih prostorih občine.

Pridite na kakšnega od koncertov Dežurnih krivcev v naslednjih dvajsetih letih!

Igor Ketiš

Dan žena v PGD Rožički Vrh – Stanetinci

11. marca je imelo PGD Rožički Vrh – Stanetinci tradicionalno prireditev ob dnevu žena. Kot vsako leto, smo tudi letos pripravili pester program. Prireditev se je pričela ob 19. uri s programom, ki so ga pripravili naši otroci. Nato pa se je nadaljevala s pogostitvijo in skupnim druženjem. S prireditvijo in udeležbo smo bili zelo zadovoljni, saj smo imeli kar 70 gostov, ki

Foto: Arhiv PGD Rožički Vrh – Stanetinci

so se zabavali pozno v noč. Ugotavljamo, da naš prenovljeni dom vaščani Rožičkega Vrha in Stanetincev kar pridno uporabljajo tudi za svoja praznovanja in obletnice, kar je tudi prav, saj brez njihovih denarnih prispevkov ne bi bili zmožni poplačila obnove, ki je znašala 116.600,00 € od tega pa je bil naš delež 58.300 ter 4800 delovnih ur. Vsem ki ste kakorkoli pripomogli, še enkrat NAJLEPŠA HVALA!

**Predsednik PGD Rožički Vrh – Stanetinci
Marjan Kraner**

Foto: Arhiv PGD Rožički Vrh - Stanetinci

Utrip delovanja Turističnega društva Sv. Jurij ob Ščavnici v letu 2016

Turistično društvo Sveti Jurij ob Ščavnici je tudi v letu 2016 skrbelo za ponudbo turističnih storitev in promocijo v naši občini. Društvo je spomladi poskrbelo za čiščenje okolice na Stari Gori, član Edi Sedmak je skozi vse leto pomagal pri vodenju obiskovalcev in pri drugih aktivnostih ter usposabljal novo uslužbenko Alenko Roškar, ki je bila zaposlena v Tic-u Stara Gora preko javnih del. V maju so se člani društva udeležili košnje na povabilo TD Negova, prav tako pa v mesecu juliju že tradicionalne Žetve zlatega klasa na Stari Gori in kasneje še Žetve zlatih zrn v Mislinji ter setve v Halozah. V tem letu se je obnovila tudi celotna kritina na turistični pisarni. V mesecu oktobru je TD organiziralo tradicionalno »Kučeeje jabok« na Golnarjevi preši v Sovjaku, kjer so izvedli tudi prikaz za osnovnošolce. Novembra je društvo po nekaj letih znova pripravilo martinovanje. Pri sami prireditvi, ki je potekala v KUS-u Sveti Jurij ob Ščavnici, so sodelovala tudi druga društva naše občine in domači župnik Boštjan Ošlaj s krstom mošta. Obisk prireditve je bil kljub slabemu vremenu dokaj dober. V decembru je društvo v sodelovanju z župnijo organiziralo tradicionalno miklavževanje pri Svetem Juriju in nato še Božičnico na božični večer v sodelovanju z Dramskim društvom.

20. obletnica mlina na veter

Turistično društvo je v mesecu septembru slovesno obeležilo 20. obletnico postavitve mlina na Stari Gori. Mlin na veter je zagotovo največja turistična znamenitost naše občine in ga je od postavitve obiskalo že več kot 60.000 ljudi, upodobljen je bil tudi na poštni znamki Slovenije. Prireditev je potekala prav ob mlinu, ki je bil ob pomoči članov Turističnega društva postavljen leta 1996 in je kopija Bečevega mlina iz

Foto: Ludvik Kramberger

Kokolajščaka ter predstavlja zadnjo različico delujočega tovrstnega mlina v Sloveniji, ki še tudi dandanes melje moko, vendar le v turistične namene.

Edi Leskovar - prejemnik priznanja Pomurske turistične zveze

Član Turističnega društva Edi Leskovar iz Stare Gore je v preteklem letu prejel priznanje Pomurske Turistične zveze, in sicer za velik doprinos in delo na področju turizma ter v turističnem društvu. Edi je izkušen kolar in že vrsto let veliko časa preživlja v svoji kolarški delavnici ter med drugim izdeluje vse lesene dele za kmečka orodja, bil pa je tudi glavni graditelj mlina na veter na Stari Gori. Prav tako je poznan kot izvrsten kosec in ima s tekmovanj že več kot 50 pokalov. Turistično društvo si bo tudi v tem letu prizadevalo za čim boljšo predstavitev naše turistične ponudbe širši javnosti in skrbelo za prepoznavnost naših krajev. Za uspešen turistični razvoj pa je potrebno dobro sodelovanje tudi z drugimi društvi, ustanovami in našo občino.

Monika Čuš

Člani A PGD Sovjak osvojili 3. mesto na državnem tekmovanju

Predstaviti vam želimo nekaj glavnih dogodkov iz delovanja našega društva v preteklem letu. Lansko leto smo nabavili kar 21 novih gasilskih delovnih oblek tipa A. Nabavili smo dve zaščitni gasilski obleki. Sodelovali smo na treh operativnih vajah na nivoju naše gasilske zveze v Grabonošu in na Blagušu ter eni v Smolincih, kate- re soorganizator smo bili sami. Naši gasilci se pridno izobražujejo. Tako sta dva gasilca opravila tečaj za vodjo skupine, 6 gasilcev pa je opravilo nadaljevalni tečaj za gasilca.

S povabilom Tadeja Toša ter Kulturnega društva reporter Milan smo poskrbeli tudi za kulturno udejstvovanje v naši občini. Naši operativci vsako leto varujejo cestišče ter okolico na Blaguškem teku in Maratonu treh src v Radencih.

Udeležujemo se seveda tudi doma- čih prireditev, in sicer v različnih starostnih kategorijah: Florjanove maše na Stari Gori, srečanja veter- anov na Štefanovo, kopanja mla- dih gasilcev v Biotermah ter za- ključnega srečanja mladih gasilcev

v kulturnem domu.

20. avgusta smo bili organizator 5. pokalnega tekmovanja PGD Sovjak, ki je bilo na igrišču OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici. 3. septembra smo imeli v prireditvenem šotoru v Sv. Juriju ob Ščavnici prevzem novega gasilskega prapora, z vese- lico Ansambla Spev. Meseca okto- bra je naše društvo pripravilo dan odprtih vrat. V okviru le-tega smo imeli brezplačen pregled gasilnih aparatov za naše člane. Prav tako smo imeli prikaz uporabe IDA, ter vstop v zadimljen prostor, ki ga je vodil Marko Mesarič, hkrati so se naši člani lahko seznanili z delova- njem termo kamere. Član Gregor Hecl je opravil prikaz gašenja z gasilnikom na prah. Prijatelji ga- silci iz PGD Radvanje so nam pri- kazali delo z gasilsko avto lestvijo in lahko smo opazovali Sovjak in okolico iz višine.

V novembru smo opravili tradici- onalni Martinov pohod in sicer do vinotoča Pivičan v Drakovcih. Ob koncu leta smo pričeli z akcijo zbi- ranja starega železa.

Lansko leto je bilo za nas spet prav posebno in izjemno na tekmoval-

nem področju. Junija smo s 5 eno- tami sodelovali na občinskem ga- silskem tekmovanju v Grabonošu. Dosegli smo 3 prva mesta ter eno 2. mesto. Lani junija smo se s kar 3 ekipami udeležili državnega tek- movanja v Kopru. Naši člani A so dosegli zgodovinski uspeh, in sicer so zasedli odlično 3. mesto. S tem so si zagotovili udeležbo na kva- lifikacijah za gasilsko olimpijado. Kvalifikacije bodo potekale 23. 4. 2017 v Slovenski Bistrici. Skupaj držimo pesti za naše fante. Prav tako so se odlično odrezale tudi članice A, ki so dosegle odlično 5. mesto, mladinke pa so dosegle 20. mesto. Sodelovali smo na številnih tekmovanjih v širši in daljnji oko- lici ter v vseh kategorijah dosegali odlične rezultate, predvsem tudi v gasilski orientaciji, kjer smo postali dvakratni regijski prvaki ter tudi podprvaki v kategoriji mladinke.

Hvala Občini Sv. Jurij ob Ščavnici ter vsem našim donatorjem za pod- poro pri našem delu.

**Ivan Fras ml.,
predsednik PGD Sovjak**

Foto: Arhiv PGD Sovjak

Aktivni v PGD Grabonoš

Na kratko bi vam želeli predstaviti delovanje in delo PGD Grabonoš v letu 2016, kakor tudi naše načrte.

Naše društvo je že v letu 2014 in 2015 vodilo aktivnosti v zvezi z nabavo novega gasilskega vozila GVM, Peugeot Boxer, in sicer z zbiranjem prostovoljnih finančnih sredstev, zbiranjem starega železa ipd. Odziv krajanov, kakor tudi ostalih občanov in številnih drugih donatorjev izven naše občine, je bil pozitiven oziroma vreden vse pohvale. Tako smo v poletnih mesecih 2015 omenjeno novo vozilo prvič pripeljali pred naš gasilski dom, kjer ga je z veseljem pričakala množica domačinov in ostalih simpatizerjev.

V letu 2016 smo se kot društvo udeležili in predstavili na našem občinskem prazniku s peko palačink, sodelovali pri čistilni akciji, v mesecu novembru smo se predstavili na martinovanju. Skozi vso leto sodelujemo s člani motorističnega kluba Jürjovski zmaji in skupaj poskrbimo za urejenost gasilskega doma z okolico.

V letu 2016 smo veliko energije in prostega časa namenili za organizacijo in pripravo na občinsko tekmovanje, ki se je izvedlo v našem kraju. Tako smo v petek, 27. maja 2016, organizirali gasilsko vajo (prikaz reševanje ponesrečencev ob izbruhu ognja, prikaz gašenja, prikaz reševanje ponesrečencev ob prometni nesreči ...). Nedelja, 29. maj 2016, je bil dan, na katerega smo vsi člani in podporniki našega društva nestrpnost čakali, saj smo svojemu namenu predali novo gasilsko vozilo za prevoz oseb GVM Peugeot Boxer

in novo opremljeno prikolico ter opremo za hitro posredovanje. To je bil velik dogodek, katerega smo z veseljem pričakovali in se ga sedaj še z veseljem spominjamo.

Že teden dni kasneje, in sicer v nedeljo 5. junija 2016, smo skupaj z Gasilsko zvezo Sv. Jurij ob Ščavnici organizirali občinsko gasilsko tekmovanje, katerega so se udeležile vse enote naše zveze.

V letošnjem letu (2017) bomo več pozornosti namenili druženju in načrtovanju prihodnjih dogodkov, saj smo društvo s tisoč in eno idejo. V prihodnje si želimo urediti (nadzidava) starega dela gasilskega doma, kar bo spet večji finančni zalogaj za naše društvo.

Dejavni smo na vseh področjih (operativa, pomoč ob raznih prireditvah ostalih društev in organizacij v naši občini, sodelovanje in pomoč občanom, druženje in združevanje vaščanov in ostalih občanov ...), torej skoraj nikoli ne počivamo.

Na kratko smo vam želeli predstaviti delovanje našega društva. Ob tej priložnosti bi se še enkrat želeli zahvaliti vsem financerjem, vsem podpornikom, vsem simpatizerjem našega društva, saj brez vaše nesebične pomoči ne bi bili to, kar smo – uspešno društvo. Torej vsem še enkrat iskrena hvala, kateri ste na kakršenkoli način prispevali kamenček v naš mozaik.

PGD Grabonoš

Foto: Arhiv PGD Grabonoš

Zorko in Negrova zmagovalca teka za pokal občine

Športno društvo Videm je pripravilo že 15. tek okoli Blaguškega jezera, ki je bil zaradi dobre organizacije od leta 2006 vključen v sklop srednjeevropskih tekov, ki potekajo v Sloveniji, Avstriji in na Madžarskem, nato je bil vključen tudi v Pomurski pokal. Sedaj pa naš tek že drugo leto šteje za točke Štajersko-koroškega pokala. Tudi letos se lahko pohvalimo z mednarodno udeležbo, saj so na teku nastopili tekači iz Madžarske in Avstrije.

Na teku, ki je potekal po poteh okoli Blaguškega jezera, je 118 otrok, mlajših od 15 let in razdeljenih v šest starostnih skupin, tekmovalo na razdaljah med 300 in 2000 metri in prav vsi, ki so bili najboljši v posameznih kategorijah, so si prislužili pokal. Na glavnem teku, katerega rezultati štejejo za Štajersko-koroški

pokal, so članice na 6-kilometrski progi tekle v osmih starostnih skupinah. Najhitreje je v cilj pritekla Edina Woki, pred drugo Ines Matjaž in tretjo Mojco Vrabl.

V moški članski kategoriji, razdeljeni prav tako v osem starostnih skupin, je z 9-kilometrsko traso najhitreje opravil Danilo Magdič, drugi je bil Branko Kmetič, tretji pa Oliver Pendl.

Tudi letos se je na Blaguškem teku teklo za pokal občine Sv. Jurij ob Ščavnici, in sicer na 3 kilometrski progi, kjer so tekli občani in občanke. Občinski prvak je tako postal Darko Zorko, občinska prvakinja pa Sonja Neger.

Foto: Arhiv ŠD Videm

Rezultati teka – moški

1. Darko Zorko – Kutinci
2. Aleš Prša – Kraljevci
3. Evgen Šoštarič – Sovjak

Rezultati teka – ženske

1. Sonja Neger – Terbegovci
2. Metka Mikl – Brezje

Športno društvo Videm

Sovjak zmagovalec nogometnega turnirja med vasmi za pokal občine

V nedeljo, 12. marca 2017, je v telovadnici OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici potekal tradicionalni nogometni turnir med vasmi za pokal občine Sv. Jurij ob Ščavnici. Sodelovalo je 6 vasi, oziroma ekip, ki so bile razdeljene v dve skupini. V skupini A so nastopili Grabonoš, Kočki Vrh in Sovjak, v skupini B pa Slaptinci, Bolehnečici, Selišči.

Po napetih izločilnih in finalnih bojih je zmagovalca za pokal občine Sv. Jurij ob Ščavnici postala ekipa Sovjaka pred Kočkim Vrhom in Bolehnečici.

Končni vrstni red:

1. Sovjak
2. Kočki Vrh
3. Bolehnečici
4. Selišči
5. Slaptinci
6. Grabonoš

Foto: Arhiv ŠD Videm

Prvim trem ekipam je župan Mirko Petrovič podelil tudi pokale.

Športno društvo Videm

Občina Sv. Jurij ob Ščavnici prejemnica cepiča Stare trte iz Lenta v Mariboru

Obrezovanje trte je najpomembnejše strokovno opravilo v vinogradu, saj sta od njega močno odvisna rast in pridelek. Hkrati je rez Stare trte tudi pomemben protokolarni dogodek, saj ob tej priložnosti mesto Maribor poklanja cepiče najstarejše trte na svetu izbranim prijateljskim mestom in občinam z vsega sveta. Letošnja rez je bila 3. marca 2017, pred Hišo Stare trte. Rez in svečano podelitev cepičev je spremljal kulturno-etnografski program, obiskovalci prireditve pa so lahko kupili cepljenke potomk Stare trte. Bogat kulturno-etnografski program v družbi mestnega viničarja, vinskih kraljic, Male pihalne godbe Neuvirtovi Štajerci, Akademsko folklorne skupine Študent in drugih, je obogatil ta svečan dogodek.

Prejemniki cepičev 2017 so bili: Mesto Freising (Nemčija), Mesto Sombotel (Madžarska), St. Anna am Aigen (Avstrija), Evangeličanska cerkvena občina Bad Urach in Seeburg (Nemčija), Občina Škofja Loka, Društvo vinogradnikov

Ostrožno, Igralniško-zabavišni center Mond, Društvo klub dišeči Traminec, Prostovoljno gasilsko društvo Gajeveci Placerovci ter naša Občina Sv. Jurij ob Ščavnici. Izredno smo lahko ponosni, da smo bili izbrani za prejemnika cepljenke. Iz strani župana Mestne občine Maribor, dr. Andreja Fištravca, je cepič prevzel župan naše občine Miroslav Petrovič. Spremljala sta ga bodoči skrbnik trte Anton

Golnar, predsednik Turističnega društva Janez Mir ter praporščak Vinogradniškega društva Radgonsko-Kapelskih goric Janko Kniplič ter predsednik tega društva Milan Kolarič.

Trto bomo posadili 6. maja 2017 na Dnevu odprtih kleti vinogradnikov iz Sovjaka, pred Čehovo ključajo v Sovjaku. Pri posaditvi bodo sodelovali Občina Sv. Jurij ob Ščavnici, Turistično društvo Sv. Jurij ob

Foto: Ivan Fras

Ščavnici, Društvo vinogradnikov Radgonsko-Kapeljskih goric ter vinogradniki Sovjaka. Cepič, ki ga bo iz Maribora prinesel novinar Stane Kocutar, skrbnik Stare trte, bo naši občini omogočala razvijati turistično dejavnost, ob organizaciji različnih dogodkov vezanih na kopanje, rez in trgatev ob potomki Stare trte iz Lenta, ki bo rasla v Sovjaku.

Ivan Fras

Foto: Ivan Fras

Vüzen na vesi

Bile so dolge zime. Komaj smo čakali 25. marec. To je bil za otroke poseben praznik. Starši so rekli, da je Marija zemljo odklenila in lahko so začeli hoditi bosu. Otroci so tudi preštevali rumene metulje in ko so jih našteali devet, je pomenilo, da je zemlja že dovolj ogreta in da lahko odslej bosu tekajo naokrog.

Ljudje pa so se najbolj veselili največjega krščanskega praznika vüzma. V tednu pred cvetno nedeljo so dekleta sejala rože, kajti te so poleti najlepše cvetele. Na cvetno soboto so se po gozdu nabirale šibe za bresmec. Ponavadi so jih nabirali že prej in jih dali v vodo ob topli peči, da so ozelenele. Za bresmec so bile obvezne šibe cremse, ibe, gabra, meprike, za okras pa cvetoče breskove ali češnjeve veje ter pušpan. Gabrova vejica je ponazarjala čistost, saj je gaber običajno rastel ob vodnem zajetju. Legenda pravi, da je Marija z Jezusom počivala pod gabrom. Bresmec je bil žegnan na cvetno nedeljo. Največji (najdaljši) so segali do oboka cerkve.

Nato je sledil veliki teden. Do srede tega tedna so se lahko opravljala razna kmečka dela. Ob velikem

četrtku pa se je med mladimi začelo pripravljati kresovanje. Tako so se po gozdu začeli pobirati smolenjaki, da je bilo materiala za kurjenje kresa, ki je trajal štiri dni, dovolj. Kres so zakurili na veliki petek zvečer. Mladina se je zbrala okrog ognja. Starejši pa so se pridružili kasneje, ko so se vračali iz cerkve, kjer so opravljali obred. Ob kresnem ognju so ljudje sedeli na klopeh in se šli razne družabne igre. Mladina in otroci so običajno nabijali škatle s karbitom. Tekmovali so, kateremu je najbolj počilo. Pokalo je tako, da se je vse treslo. Kresovi so se kurili še na veliko

soboto in tudi na vüzmeni ponedeljek.

Velika sobota

Zjutraj se je z venci, ki so jih splekli že prejšnje večere, krasila vaška kapela. Po gozdu so v ta namen nabirali bršljan in mertek. Spretno roke starih ženic so v vence spletale nabrano zelenje. Tekmovale so med seboj, katera bo naredila najlepši in najdaljši venec. Ko je bila kapela lepo okrašena, so začeli vaščani prinašati velikonočne kurbule na glavi, ne da bi jih držali z roko. Ženske so pred tem naredile svitek za podlago pod kurbulo, da

Foto: Klavdija Bec

jo je bilo lažje nositi na glavi. Ko je napočila ura žegnjenja, so bile velikonočne košare postavljene okrog kapele. V daljavi pa se je slišal zvonček, ki so ga konji imeli na homoti, ko so pripeljali gospoda župnika. Po končanem obredu so ljudje veselo pokramljali in si voščili vesele velikonočne praznike.

Velikonočna nedelja ali vüzen

Kristus je vstal, Aleluja, so bile prve besede preden se je odgrnil prt iz kurbule z žegnomo. Vsak član družine se je moral umiti, preden je sedel za mizo k žegnu. Gospodinja je skrbno narezala lepo dišečo tünko, z

nožem nastrgala hren, otroci pa so olupili remenice, ki so bile pobarvane v lukovi vodi in namazane z zaseko, da so se lepo svetile. Pred žegnomo se je cela družina prekrižala. Jedli so ga spoštljivo in le z roko. Vilice oz. nabadanje žegna je bilo prepovedano. Potem se je družina odpravila k maši. Popoldan se je nadaljeval praznik doma, na obiske se ni smelo, saj je bil vüzen prevelik praznik, da bi se potepali. Za obiske je bil namenjen vüzmeni ponedeljek, ki se je običajno zaključil s kresom.

Jožef Tišler

Bila sem učenka svetojurjevške osnovne šole

Ko sem bila povabljena, da prelijem na papir svoje misli in spomine na osnovno šolo, sem bila kar malo v zagati. Odprla sem predal z albumom najstarejših fotografij in listala; več kot štiri desetletja me ločijo od tistih časov, ki so bili zares drugačni od današnjih. Moja pot iz rodnih Okoslavcev do Svetega Jurija (takrat še Vidma ob Ščavnici) je bila vse prej kot lepa in lahka – najbližja, dolga 5 kilometrov, je tekla po Dragotincih, med njivami in travniki, čez Ščavnico in še dva ali tri potoke, čez katere smo skakljali po luknjastih lesenih brveh, seveda peš. Ni bilo avtobusov, spremstva staršev, strahov in jamranja, kako daleč morajo otroci v šolo, ob vsakem vremenu. Nihče ni pomislil na kakršno koli nevarnost, morali smo iti in pika.

V prvem razredu, proti koncu šolskega leta, naj bi že samostojno brali ... Bil je roditeljski sestanek, s katerega se je mama vrnila zelo jezna: »Veš, sramoto mi delaš,« je povzdignila glas. »Učiteljica mi je rekla, da zelo slabo čitaš. Poleg mene je bil Micikin oče, njemu pa je rekla, da hčerka zelo dobro čita. Grozno sram me je bilo. Da veš, od jutri boš na glas vsak dan brala nekaj strani iz Mohorjevih knjig.« In sem brala in brala ...

Rada sem hodila v šolo, vpijala znanje, saj sem imela spodbudo in

podporo tudi doma. Starši so tako meni kot sestrama in bratu vedno govorili: »Učite se, naredite kaj iz sebe, če nam ni bilo dano.«

Leta so minevala, iz stare šole smo zadnji dve leti odšli v novo; od razrednega pouka z eno samo učiteljico smo prešli na predmetni pouk. Že tu sem ugotavljala, da je moje področje družboslovje, saj sem veliko raje kot matematiko imela slovenščino. Občudovala sem lep in pravičen knjižni jezik naše učiteljice Alenke Strah, ki je bila moja prva učiteljica knjižne slovenščine, čeprav so se naše učiteljice v nižjih razredih tudi zelo trudile. Zelo rada pa sem imela razredničarko Marijo Makovec (danes Lipovec), ki je bila naša zaveznica in zaščitnica. Rada sem nastopala, ni mi bilo odveč sodelovati vsepovsod. Najmanj pa sem marala telo-

vadbo, čeprav se je učiteljica Silva Kocbek zelo trudila, da preskočim kakšno orodje ali naredim svečo. Ni šlo. Ker sem postala kar malo uporna in predrzna, bi v osmem razredu poleg samih petic skoraj imela telovadbo zaključeno tri! To se ni zgodilo, dalje od štirke pa ni šlo ...

Bili smo zelo raznolik razred, ki se je razkropil na vse konce in kraje. Peščica nas je šla v gimnazijo, nekaj v štiriletne strokovne šole, nekateri v poklicne, bili pa so tudi taki, ki šolanja niso nadaljevali. Zanimivo bi se bilo po toliko letih srečati ...

Z nežnostjo in lepimi spomini se velikokrat zamislim v tiste čase, v svet, ki ga več ni. Pa je bil čudovito lep in naš ...

Valerija Perger

Osmošolci (1974) z razredničarko Marijo Makovec

97 let Jožefe - Pepike Belec iz Čakove

Župan je z delegacijo obiskal tudi najstarejšo občanko Jožefo (Pepiko) Belec, ki prebiva v Čakovi in je praznovala 97-letnico svojega življenja. Rodila se je 25. marca 1920. leta v Dragotincih. Ima 5 otrok, razveseljuje pa jo tudi 8 vnukov in 12 pravnukov.

90 let Frančiške Gutman

Frančiška se je rodila 28. 3. 1927 na Kokolajnsčaku v družini, ki je štela 12 otrok. Petje ljudskih pesmi in njena harmonika jo spremljajo že celo življenje, vabili so jo na številne prireditve še v tedanji KS in tudi v občini, največkrat pa so jo vabili na izlete, kjer je z igranjem zabavala izletnike na avtobusu. Koliko tisočkrat je in še zapoje njeno »Sem slovenska deklica«, po kateri je znana daleč naokrog, se ne da prešteti, pri svojih 89 jo je zapela tudi na lanski Žetvi zlatega klasa na Stari Gori.

Ob visokem jubileju so jo obiskali župan, direktorica občinske uprave Francka Lavrenčič, predstavnica KORK Sv. Jurij ob Ščavnici, predsednica Cvetka Fiala in poverjenici Rozina Kraner in Olga Žmavc. Sin Jurij z družino, ki za mater tudi skrbi, je delegacijo prijazno sprejel in pogostil.

NISI POZABLJEN

Odpri srce,
tudi zate je prišlo velikonočno jutro,
ne nisi pozabljen,
Njegove rane so na Kalvariji krvavele,
da se osmisli trpljenje,
da se spremeni svet.

Kadar trnje najbolj boli, se vrni vase –
tja, kjer se Bog dotika človeške žalosti.
»Ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi.«
Sklenjenih rok se skozi upanje rojeva ljubezen,
ki je premagala smrt.

Monika Čuš, zbirka Bežala bi s konji

PRADEDJE

Črnobeke fotografije.
Bil je nek čas, ki so ga živeli neki ljudje,
ljudje moje krvi.
Starši so bili nekoč od nekoga otroci,
danes sem njihov otrok jaz.

Babice in dedje ...
nove generacije jih več ne bodo poznale,
niti se jih spominjale,
z našimi srci bodo umrli
in postali del večnosti.

Vendar so obstajali
in skozi nas ponesli v prihodnje rodove kri
svoje krvi.

Bili so,
živeli in odživeli življenje,
s smehom in solzami,
v nekih črnobelih časih.

Monika Čuš, zbirka Bežala bi s konji

